Yıl : 2
14 ŞUBAT 1977
250 Kuruş
31

ilerici YURTSEVER gençlik

GENÇLİĞİN DEMOKRATİK EYLEM BİRLİĞİ UĞRUNDA İLERİ!

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

MC'NİN DERS KİTAPLARINA HAYIR!

- FAŞİST BİR CUNTAYA DAVETİYE ÇIKARAN EGEMEN GÜÇLER, DEMOKRAT ÖRGÜTLERİ KAPATMAKTADIR!
- GERİCİ GÜÇLERİN FAŞİST DARBE OYUNLARINI BOŞA ÇIKARMAK İÇİN TÜM ULUSAL DEMOKRATİK KURULUŞLAR EYLEM BİRLİĞİ YAPMALIDIR!
- GERİCİ FAŞİST KARMASI MC YIKILMADAN, CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ SAĞLANAMAZ!

- GERİCİ FAŞİST KARMASI MC'NİN YIKILMASI İÇİN İLERİ!
- GEÇİCİ DEMOKRATİK BİR SEÇİM HÜKÜMETİ İÇİN İLERİ!
- GENÇLİĞİN DEMOKRATİK EYLEM BİRLİĞİ UĞRUNDA İLERİ!
- CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ KOMİTELERİNİN KURULMASI YOLUNDA İLERİ!

türkiye gençliğinden kısa haberler

İYG KARS BÜROSU MAOCU BOZKURTLARIN SALDIRISINA UĞRADI!

Maocu bozguncular ilerici yurtsever gençlere saldırmayı, ihbarcılığı ve doğal olarak gerici güçlerle işbirliğini başlıca görevleri haline getirdiler. Artık karşı - devrimci yüzlerini gizlemeye bile gerek görmüyorlar. Karslı ilerici yurtsever gençler bu konuya değinerek şunları söylüyorlar :

«5 Mart günü her boydan maocu gruplar» Ankara mitingini baltalamaya çalışırken, Karslı maocular da TÖB - DER'de verilen semineri engellemenin gayretkeşliği içerisindeydiler. O gün TÖB - DER Kars Şubesi'nde, öğretmenlerin, anti - faşist mücadeledeki yeri konulu seminer veriliyordu. Maocular, ilerici - yurtseverlerin direnci karşısında gerilediler. Ama 9 Mart günü provokasyonlarını yenilemekten de geri kalmadılar. **İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesini** satan ilerici yurtsever gençlere saldırmak istediler. Başarılı olamayınca gazetemiz İ.Y.G.'nin satıldığını polise ihbar ettiler. Polisler de bu haber üzerine harekete geçtiler. **İlerici Yurtsever Gençlik'i** satan arkadaşlardan **Yılmaz Karadağ**'ı gözaltına aldılar. Maocular, daha sonra sokaklarda yaptıklarını kutlamak için gerici sloganlarını bağırdılar. İlerici gençler ise maocuların oyununa gelmediler, onların karşı - devrimci yüzlerini açığa çıkardılar. Maocu provokasyon gece de devam etti. **İ.Y.G. Kars Bürosu** ve **Dev - Lis** kimsenin bulunmadığı bir saatte kurşunlandı.»

Gazetemizin Kars Bürosu'nun kurşunlanması, gazetemizi satan arkadaşların polise ihbar edilmesi maoculuğun, ilericilerin, tüm demokratik güçlerin nasıl iflah olmaz bir düşman olduğunu bir kez daha kanıtlıyor. İ.Y.G.'ne yönelen saldırılar yeni değildir. İlerici Yurtsever Gençlik çıkışından bu yana anti - demokratik baskılara hedef olmuş, dağıtımından satışına kadar her alanda engellenmek istenmiştir. İsteniyor ama gerici güçler bugüne kadar amaçlarına ulaşamadılar, gazetemizi susturamadılar, bundan sonra da baskıları boşa çıkartılacaktır.

ANKARA SİİRT YURDU KAPATILAMAZ

Ankara Siirt Öğrenci Yurdu gerici faşist güçlerin çeşitli oyunları sonucu kapatılma tehlikesi ile karşı karşıya kalmıştır. Son günlerde had safhaya gelen yurt kapatma girişimlerinin bir parçası olan Siirt Yurdu'nun kapatılma girişimi oldukça ilginçtir. Yurt, İstanbul ve Ankara'daki Siirt derneklerinden yöneltilmektedir. Ankara'da derneğin yönetimini kazanan devrimciler, İstanbul'daki Siirtli patronların ve faşistlerin saldırılarına uğradılar. Dernek üzerinde sistemli bir baskı uygulandı. Baskılarını Ankara Valisi eliyle sürdüren patronlar ve faşistler, en sonunda Derneği kapattırdılar.

Ayrıca, Ankara polisi, derneği ve yurdu basarak tüm evrak ve kayıtlara el koymuş ve hiç bir gerekçe göstermeden bu evrak ve kayıtları 1. Şube Müdürlüğünde tutmaktadır. Yasal direnme haklarını kullanarak mahkemeye başvuran ilerici öğrencileri sindiremiyeceğini anlayan patronlar, bu kez de hiç bir gerekçe göstermeden MC'nin Ankara Valisine Yurdu kapattırma yoluna gitmektedirler.

İlerici öğrenciler bu karara karşı tüm demokratik güçlerin desteğiyle direniyorlar. Yurtları faşistlerin yuvalandıkları birer karargâh haline getirmeyi amaçlayan MC, yüksek öğrenim gençliğinin barınaklarını, güç koşullarda yaşamlarını sürdürdükleri yurtları kapatmaya çalışıyor.

Bunu hiç bir zaman başaramıyacaklar. Çünkü İlerici, devrimci gençler, egemen güçlerin bu oyunlarını bozuyor, onların niyetlerini açığa çıkarıyor. Bunu Site'de başaramadılar, Siirt yurdunda ve diğer ilerici yurtlarda da başaramıyacaklar.

ÇORUM

Faşist terörün yurt çapında kanlı bir içsavaş görünümü aldığı bugünlerde, egemen burjuvazi saldırılarını belirli çevrelerde yoğunlaştırıyor. Uşak, Serik, Malatya, Çorum olayları bunun açık bir kanıtıdır.

Çorum'da **Ergül Baş** adındaki kız öğrencinin faşist çetelerce katledilmesinden sonra gelişen olaylarda birçok ilerici, yurtsever polisin ağır baskısına uğradı. Güvenlik kuvvetleri, saldırgan faşistleri bırakıp, saldırıya uğrayan ilericileri tutukladı. Gözaltına alıp işkenceden geçirdi.

Önümüzdeki sayıda Çorum'da sürdürülen faşist terör hakkında ayrıntılı bilgi vereceğiz.

İKÖK 2. OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI

İstanbul'da bulunan İlerici Yurtsever Kıbrıslı Yüksek Öğrenim Gençliği'nin demokratik kitle örgütü İstanbul Kıbrıslılar Öğrenim ve Kültür Derneği 2. olağan kongresini yaptı. 19 Mart günü dernek binasında yapılan kongre, Kıbrıslı yüksek öğrenim gençliğinin birlik ve dayanışmasını pekiştirdi. Kongreye TÖB - DER İstanbul şubesi, İKD, İGD, Makina Mühendisleri Odası ve diğer birçok demokratik kuruluşlardan, ayrıca Kıbrıs'daki ve Londra'daki demokratik kuruluşlardan dayanışma mesajları geldi.

ORTAKÖY

Ortaköy halkı, Ortaköy Eğitim Enstitüsünde üstlenen faşist komandoların saldırılarına hedef oluyor. İlerici olarak tanınan işçiler, aydınlar, öğrenciler, öğretmenler faşistler tarafından sokak köşelerinde sıkıştırılıp dövülüyor, ilerici yayın organlarını izlemeleri engellenmek isteniyor. Yeni kurdukları Büyük Ülkü Derneği Ortaköy halkı tarafından nefretle karşılandı. Faşist saldırılara karşı açılan ve işçilerin, öğrencilerin, memurların, esnafın katıldığı imza kampanyası büyük ilgi görmüştür. İlerici gençlerin de etkin bir biçimde katıldığı kampanya demokratik kamuoyunda geniş ilgi ve destek bulmuştur.

HOPA'DA BİR ÖĞRETMEN FAŞİSTLERCE ÖLDÜRÜLDÜ

Vural Ural

Türkeş'in Rize mitingi, Sabit Osman Avcı ve Mutlu Menderes'in Hopa, Arhavi mitingleriyle gelişen olaylar sonucu, VURAL URAL adlı ilerici bir öğretmen faşist çeteler tarafından demir çubuk, sopa ve muştalarla dövülerek öldürülmüştür. Koma halinde parkta bulunan öğretmen Vural Ural yaralı olarak kaldırıldığı Trabzon'da 5 Mart günü ölmüştür.

Faşist kiralık katillerce canice öldürülen öğretmenin cenazesine tüm ilerici demokrat kişiler, yığınsal olarak katılmış ve töreni sabote etmek isteyen, maocu karşı-devrimciler ise amaçlarına ulaşamayarak, gereken dersi almışlardır.

İZMİR

Tüm yurt çapında olduğu ve son TÖB - DER mitinginde iyice gözler önüne serildiği gibi, işçi sınıfına, ilerici - demokratik harekete ters maocu bozguncular, tekelci burjuvazinin uzantıları MHP'li, Ülkü Ocaklı komandoların yetmediği, ellerinin erişmediği yerlerde, burjuvazinin «sadık uşaklığı» görevlerini ihmal etmiyorlar. İlericilere, yurtseverlere saldırıyorlar, provokasyonlar yaratıyorlar. Yarattıkları provokasyonlarla en geniş mesleki - demokratik kitle örgütlerinin kapatılmasına neden oluyorlar.

İşte bu «maocu komandolar» son günlerde, Ege Üniversitesi'nde saldırılarını yoğunlaştırmışlardır. 4 Mart günü, GÜZEL SANATLAR Fakültesi ilerici yurtsever öğrencilerine, taşlı, sopalı, «silahlı» bir saldırı düzenlemişlerdir. Okul içindeki güçlerinin yetersizliği üzerine dışardan «maocu komando» ithaliyle bu eylemlerini (!) sahnelemişlerdir.

7 Mart günü de çeşitli fakültelerden topladıkları yandaşlarıyla E.Ü. Ziraat Fakültesi ilerici - yurtsever öğrencileri ve İGD üyelerinin üzerine silahlarla, zincir ve demirlerle saldırmışlar, 4 kişiyi yaralamışlardır.

Olayla ilgili olarak, basına yazılı bir açıklama yapan, İGD İzmir Şube Başkanı Muhammet Aşık özetle şöyle demiştir:

«Böylesine hırçınlaşan, saldırganlaşan, maocular nereye gidiyorlar? Onlar, aynen faşist sürüleri gibi, demokrasi güçlerine silahlarla saldırarak nereye varmaktadırlar? Verilecek yanıt açıktır: vardıkları yer karşı - devrimin kucağıdır.

Maocu bozguncuların yüzlerindeki maskeyi indirip, gerçek yüzlerini açığa çıkarmak, girdikleri bataklığı iyi niyetli unsurlara göstermek, her ilerici yurtseverin, öğrenci arkadaşın görevidir. MAOCULUĞA KARŞI SAVAŞIM GÜNCELDİR. FAŞİZME KARŞI SAVAŞIMDAN AYRILAMAZ. SALDIRGANLAR ŞUNU BİLSİNLER Kİ İLERİCİ - DEVRİMCİ GENÇLER KENDİLERİNE GEREKEN YANITI VERMEKTEDİRLER VE VERECEKLERDİR!»

başyazı

GENÇLİK GERİCİ FAŞİST KARMASI MC'NİN YIKILMASINI, DEMOKATİK BİR SEÇİM HÜKÜMETİNİN KURULMASINI İSTİYOR.

MC'nin hazırladığı 1977 yıkım bütçesinin meclislerden geçmesinden sonra kamuoyunda ve basında en çok tartışılan konu, genel seçimlerin erken bir tarihe alınması sorunuydu.

Bilindiği gibi, gerici faşist karması MC'nin en büyük yaması AP erken seçim istemi ile ilgili önergeyi meclis başkanlığına vermiştir. Daha sonra CHP'de aynı istemi belirten önergesini meclis başkanlığına iletmiştir. Parlamentonun üçte ikisini bu iki siyasal parti oluşturduğuna göre, genel seçimlerin Haziran ayı içerisinde yapılması olasılığı ağır basmaktadır. MSP'nin parlamento içi bir takım yöntemlerle engelleme yollarına başvurabileceğini gözden uzak tutmamak zorunluluğuna karşın, erken seçime hazırlanmak kuşkusuz önemlidir, ama demokratik güçler için asıl önemli olan seçimlerin erkene alınmasından çok, hangi koşullarda seçime gidileceği sorunudur. Çünkü egemen güçler ve politik karargâhı MC erken seçimlere, halkımıza daha mutlu, daha iyi bir gelecek sağlamak için gitmiyorlar. Onlar, zamanında yapılacak bir genel seçimde bozguna uğramalarının daha kesin olduğunun bilincinde olarak, kendi egemenlikleri altında yapılacak bir «erken seçim»den mevzilerini sağlamlaştırmış olarak çıkmak istiyorlar. Bu nokta da erki (iktidarı) ellerinde tutmaları avantajından sonuna kadar yararlanmak isteyecekleri ortadadır.

Buna bağlı olarak, güçlerini gergin bir seçim ortamı yaratmak için kullanacakları tahmin edilebilir bir şeydir. Erken seçim girişimlerinin hız kazanmasıyla birlikte yoğunluk kazanan ve ülke ölçüsünde yaygınlaşan faşist saldırılar, egemen güçlerin, seçimlere kanlı baskı ve terör ortamında girme istemini somutlamaktadır. Uşak'da, Antalya'da, Serik'te, İzmir'de, Ankara'da, İstanbul'da, Çorum'da, Malatya'da, Diyarbakır'da tezgâhlanan, aynı çevrelerden kaynaklanan ve aynı türden geliştirilen faşist baskı ve terör de göstermektedir ki, egemen güçler, halkımızı terörize ederek, onları seçim sandıklarının başından uzaklaştırmak istemektedir.

Bunlar da göstermektedir ki, gerici faşist karması MC ile seçimlere gitmek demokratik güçler için kabul edilebilir bir şey değildir. İşçi sınıfımızın ileri sürdüğü, tüm ulusal demokratik kuruluşların desteklediği geçici demokratik bir seçim hükümeti, zorunluluğunu korumaktadır. Böylesine bir hükümeti sürenin çok kısalmasının acil olarak dayattığı bir takım pratik önlemlerin yanısıra, özellikle seçimlerin güven verici, demokratik bir ortamda yapılmasını sağlamalıdır.

Önümüzdeki dönemde dozu daha da artabilecek faşist baskı ve terörle halkın yılgınlığa sürüklenmek istenmesine karşı, moral gücü ayakta tutabilmek için kitlesel eylemleri örgütlemek, gerici güçlerin oyunlarını boşa çıkarabilmenin baş koşuludur. Bu doğrultuda geniş halk kitlelerini harekete geçirmek, özellikle hazırlıklarının sürdürüldüğünün açıklandığı 1 Mayıs gösterilerinin daha etkin, daha yaygın bir biçimde kutlanması için mevcut bütün olanakları zorlamak, demokrasiden, ilerlemeden yana hiç bir gücün gözardı edemiyeceği bir görevdir.

Genel seçimler, ister zamanında, ister erken yapılsın, demokratik güçlerin önünde duran diğer önemli bir görev de, oylarını aynı yöne kanalize ederek, demokrasiden yana oyların değişik yönlere akmasının getireceği oyların parçalanmasının önüne geçmektir. Yine ilk kez oy kullanacak yeni seçmen gruplarının ilericilikten yana oy kullanmasını sağlamak da ilerici, demokratik güçleri bekleyen somut bir görevdir.

Ayrıca, 18 yaşında seçme hakkının kazanılması, demokratik güçlere taze kuvvet kazandıracaktır. Bu nedenle, gençliğin bu dirimsel sorununun hemen sonuca bağlanması için parlamento dışı ve içi çabalar, erken seçimlerde geçerli olabilecek bir biçimde olmalıdır.

Halkımızın geleceği demek olan gençlik, bu görevlerin üstesinden gelmesi için sürdürdüğü çabalarını bir kaç kat daha arttırmalıdır. Çünkü elde edilecek kazanımlar bizim öğrenim özgürlüğümüzü, yaşama güvenliğimizi yakından ilgilendirmektedir.

18 YAŞINDA SEÇME HAKKI YASALAŞMALIDIR

AHMET İSVAN
İSTANBUL BELEDİYE BAŞKANI

«SEÇMEN YAŞININ 18'E İNDİRİLMESİ DEMOKRASİMİZİ DAHA GÜÇLÜ YAPACAKTIR!»

Türkiye'de demokrasi tek partili ve iki dereceli seçim düzeninden başlıyarak adım adım gelişiyor. Tek partili dönemde gerçi seçim yapılırdı ama, milletvekilleri bile önemli politik kararların alınmasına katkıda bulunamazlar, önemli kararlar zamanın büyükleri tarafından özel toplantılarda, halktan uzak, hatta kapı arkalarında gizlice verildi. O dönemlerde hele dış politikayla, savunmayla ilgili sorunların parlamentoda görüşülmesi akla gelebilecek bir olay değildi. Demokrasinin gelişmesi ve onun ekonomik ve sosyal içerik kazanması halkın politikaya gittikçe artan ölçülerde ağırlığını koyması sayesinde oldu. Halk politikaya ne kadar katılırsa, demokrasi o kadar güç kazanıyor, tartışılan sorunların önemi o derece açıklık kazanıyordu. Ülkemizde demokratik rejimin birkaç askeri darbeyi sağlıkla atlatabilmesini, demokrasimizin bir ölçüde sosyal ve ekonomik içerik kazanmış olmasına, yani halk katkısının bir ölçüde gerçekleşmiş olmasına borçluyuz. Halk katkısı ne kadar yaygın olursa demokrasi o kadar güçlü olur, o kadar sosyal içerik taşır.

Seçmen yaşının 18'e indirilmesi halk katkısını arttıracağı için demokrasimizi daha güçlü anlamlı yapacaktır. Ne var ki halkın politikaya ağırlığını daha fazla koymasını istemeyenler, ülke yönetimi ile ilgili her gerçeğin her düzeyde halk katlarında tartışılmasına ve kararlaştırılmasına gönülden razı olmayanlar, çeşitli bahanelerle seçmen yaşının 18'e indirilmesine karşı koyarlar. Tıpkı bir zamanların sözde demokrasilerinde toprak sahibi olmayanlara oy hakkı tanınmadığı, kadınlardan oy hakkı esirgendiği gibi, günümüzde bazı tutucu çevreler, işlediği suçtan dolayı idam olabilecek, kadar yetişkin bulduları 18 yaşındaki genci oy kullanamıyacak kadar çocuk sayma çelişkisine düşerler.

ÜMİT GÜRTUNA
TGS ANKARA ŞUBESİ BAŞKANI

«GENÇLERİMİZE OY KULLANMA HAKKI VERİLMELİDİR»

Bilindiği gibi gençlik toplumun en dinamik gücüdür. Yeniliklere açık, yenilikleri en yakından izleyebilen toplum kesimidir. Eskiye karşı, çürümüşlüğe karşı, özveri isteyen bir mücadeleyi yükümlenmekte her zaman önde gelmiştir, önde gelmektedir.

Günümüzde 18 yaşındaki bir genç 'reşid' sayılmakta, her türlü yasal hakka sahip olmakta, yasalar karşısında her türlü yükümlülüğü üslenmektedir. Özellikle günümüzde, çok yönlü hızlı gelişim gençlerin daha çabuk olgunlaşmalarını, bilinçlenmelerini sağlamaktadır. Gençlik hareketlerinin özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısında büyük atılımlar yapması rastlantı değildir. Bütün bunlara karşın ülkemizde genç insanlara oy hakkı verilmemesi son derece anlamsız kalmaktadır.

Ülkemizde egemen güçlerin genç insanlara oy hakkı vermemekte direnmesi son derece doğaldır. Gençleri toplum sorunlarından uzaklaştırıp ahlâk dışı bir 'tatlı hayat'a çekmek ve bu hayatı yaygınlaştırmak için her şeyin yapıldığı bir düzende genç insanların oy hakkının kısıtlanması olağandır. Bu hayata kapılmak istemeyen, gençliğin demokratik sorunlarıyla, ülkenin demokratik - politik sorunlarıyla ilgilenen gençlerin saldırıya uğramaları, döğülmeleri, işkence görmeleri, hatta öldürülmeleri ne kadar doğal ise, oy haklarının kısıtlanması da o kadar doğaldır.

Buna karşılık yapılacak şey, ileriden yana, barıştan, demokrasiden, sosyal ilerlemeden yana tüm parti, kuruluş ve kişilerin, 18 yaşındaki gençlerimizin oy hakkının yasalaşması için ortak bir çaba içine girmeleridir. Gelecekten (yani gençlikten) korkmayan tüm parti, kuruluş ve kişiler bu çabaya ortak olacaklardır ve olmaktadırlar. Sendikaların da aynı çaba içine girmeleri, gençliğin yolunu işçi sınıfının yolu olarak görenlere destek olmaları gerekir.

Bu konudaki çalışmalar henüz çok yetersizdir. Bugüne kadar gençlik içinde varlığını sürdüren çeşitli sapık akımlar gençliğin işçi sınıfı ile kaynaşmasını, ortak mücadele geleneğinin yerleşmesini, geciktirmişlerdir. Maceracılıktan uzak, bireysel teröre yabancı, her türlü sapık akımları reddeden, mücadelesini işçi sınıfı mücadelesi ile birleştirme çabası içinde olan gençlerin örgütlü mücadelesini saygıyla karşılarız. Ülkemizde giderek bu gençlik gelişmekte, böylece de işçi sınıfı - gençlik kaynaşması ve ortak mücadele geleneği yerleşmektedir. Bu gelişme, başta işçi sınıfı olmak üzere toplumun öteki kesimlerini de gençliğin doğal hakları için yürütükleri mücadeleye daha fazla katacaktır.

Parlamentonun bugünkü yapısıyla 18 yaşındaki gençlere oy hakkı tanıyarak yasanın Mart ayına kadar çıkması olanağı yoktur. MC iktidarı gitmediği sürece, gençlerimizin 1977 seçimlerine katılabilmeleri için özel bir hüküm çıkartılabilmesi olanağı da yoktur.

Bu konuda yürütülecek kampanya ancak, MC iktidarının en kısa zamanda gitmesi, yerine faşist güçlerden temizlenmiş ve gençlerin oy hakkına saygı duyan bir iktidarın getirilmesi için verilecek bir mücadele ile birleştirilirse başarılı olabilecektir. En azından sorunun özü olan siyasi yanını kamu oyuna anlatma görevini yerine getirecektir.

Görevimiz gereği, basın emekçileri olarak gençlerin çabalarını yakından izlemek olanağına sahibiz. Sorunlarını biliyoruz. Basın emekçileri her zaman gençlerle birlikte olacaktır.

SELAHATTİN ÇALIŞKAN
HÜRCAM-İŞ SENDİKASI
GENEL MALİ SAYMANI

"GENÇLİĞİN BU TALEBİ, TÜM HALKIMIZIN TALEBİ OLMALIDIR!"

İşçi sınıfının devrimci sendikal örgütü DİSK'e bağlı HÜRCAM-İŞ Sendikası da kampanyamıza katılarak, işçi-gençlik dayanışmasının soylu bir örneğini vermiştir. Yönelttiğimiz soruya, HÜRCAM-İŞ Sendikası Genel Mali Saymanı SELAHATTİN ÇALIŞKAN imzası ile verilen yanıt, işçi sınıfının her konuda olduğu gibi gençliğin bu sorununda da yanımızda olduğunu göstermektedir.

Bu gün ülkemizde 18 yaşında hatta daha küçük yaşta üretim birimlerinde çalışan insanlar baskı, zulüm, şiddet ve sömürü düzeninin çarkları arasında diğer toplum fertleri gibi güç şartlar altında yaşama mücadelesi veriyorlar.

Erginlik çağına gelen bu genç kuşağın seçme hakkının olmaması kapitalist düzende sömürücü sınıfın yararınadır. Onun içindir ki bizler 18 yaşındaki toplum fertlerine oy kullanma hakkı verilmesini içtenlikle istiyoruz. Ve bu uğurda mücadele vereceğiz. Hatta 21 yaşında seçilme hakkının verilmesini yurt dışındaki işçilerin de oy kullanma hakkının verilmesini istiyoruz. Tüm demokratik kuruluşlar bu uğurda mücadele vermelidir.

On sekiz yaşındaki insanlar vergi mükellefidirler; Medeni Kanun'un 11. maddesine göre rüşt 18 yaşından ikma ile başlar, her türlü cezalandırılmaya ehildirler.

Seçim kanunun bu maddesi değişmelidir. Dünyada olduğu gibi ülkemizde de genç kuşak daima insanca yaşamak, yarınını alma mücadelesi veriyor, demokrasiyi savunmak için gençliğin bu talebi, tüm halkımızın talebi olmalıdır.

KENAN İLHAN
TÖB-DER İZMİR ŞUBE BAŞKANI
«18 YAŞINDA SEÇME HAKKI YASALAŞMALIDIR»

Ülkemizde, emperyalizme bağımlı kapitalist sömürü düzenini sürdüren işbirlikçi egemen sınıflar, emekçi halkımızın ekonomik, demokratik kültürel ve siyasal haklarını gaspetmiştir. Tüm ilerici, demokrat ve yurtsever güçler, toplumumuzun ulusal ve sosyal kurtuluşu için savaşım veriyorlar. Bizler de, eğitim emekçileri olarak bu onurlu savaşımda kendimize düşen görev ve sorumlulukları yerine getirmek kararındayız.

Bu genel savaşım içinde, kazanılması gereken demokratik istemlerden biri ve seçim koşullarında en ivedi olanı da 18 YAŞINDA SEÇME HAKKININ YASALAŞMASI'dır. 18 yaşını dolduran genç insanlar, yasalar karşısında cezai sorumlulukla yükümlü kılınmıştır. Ancak, egemen sınıflar, bedensel ve düşünsel olarak toplumsal sorumluluklar yüklenen gençlerimize seçme hakkını yasaklamıştır. Bu olay, işbirlikçi sermayenin geçici, gençlik düşmanı özünü de ortaya koymaktadır. Çünkü, onların gençliğe, «geleceğe güvensizlik, işsizlik ve siyasal baskıdan başka» verebileceği hiçbir şey yoktur.. Bu nedenlerle onlar gençlerimizi faşist ideolojinin zavallı bir aleti yapmak, toplum sorunları üzerinde düşünmesini önlemek, ahlâki çöküntüye sürüklemek istiyorlar. Ancak, tarih, onların isteğinin tersine dönüyor. Gençlerimiz, «İlerici - Yurtsever» saflara akın ediyor. Haklarını örgütlü bir şekilde savunuyor ve istemleri doğrultusunda, işçi sınıfının yolunda yürüyerek savaşım veriyor... Gençlerimiz seçme hakkı istiyor. Biz eğitim emekçileri, tüm ilerici, yurtsever, demokrat güçlerle birlikte, bu en doğal ve toplumsal hakkı savunuyoruz. Seçimlerden önce, kanunun yasallaşmasını istiyoruz!.. Bu konudaki kampanyayı ve savaşımı sonuna dek destekleyeceğiz!..»

Bugün ülkemizde gençlik kapitalizmin sömürüsü altında üretiminin geniş boyutlar kazandığı bu dönemde en gelişmiş üretim kollarında işgücü ordusunu gençlik oluşturmaktadır.

Çeşitli sınıflardan gelme sosyal bir kategori olan gençlik, yapı itibariyle toplumun dinamik bir kesimidir. Cesurdur, atılgandır, sosyal olaylar karşısında duyarlıdır. Bugün Türkiye'de gençlik hareketinin ezici bir çoğunluğu egemen burjuvaziye karşı işçi sınıfının, emekçi halkın yanında, sınıfsal savaşımın içindedir.

İşte işçi sınıfının yanında ve güçler gençliğe seçme hakkı vermemekle gelişen hareketi sindirmek istemektedirler.

Politik savaşın ön plana geçtiği bir dönemde, işçi sınıfı ve emekçi yığınlarla birlikte, bu savaşıma katılan yurtsever gençliğin özgür sorunlarının yanında,

HAMDULLAH GÜZEL
«BESİN-İŞ ADANA ŞUBESİ BAŞKANI
«18 YAŞ SEÇME HAKKININ ELDE EDİLMESİ KALICI BİR KAZANIM OLACAKTIR»

içinde yer alan gençliğin, özellikle 18 yaşındaki gençliğin düşüncelerinden dolayı zindanlara atılması, çeşitli işkencelerden geçirilmesi, ceza kanununun 141 - 142. gibi faşist maddelerle cezalandırılması söz konusudur. Tüm bunlara karşın siyasi tercih hakkı yoktur. Egemen toplumşal gelişmenin daha da hız kazanması için 18 yaşındaki gençlere seçme hakkının tanınması, 1977 seçimlerine kadar yasanın mutlaka meclislerden geçmesi gerekmektedir.

Görüldüğü kadarıyla önümüzdeki büyük ve karmaşık bir görev vardır. Halkımızın bu göreve başaracağına inanıyoruz. Gençliğimizin eline geçecek olan kalıcı bir kazanım, halkımız için toplumsal kazanım olacaktır. Bu doğrultuda, İ.Y.G.'nin başlatmış olduğu ve toplumsal ilerlemeden yana olan tüm demokratik güçlerin bu güncel sorunun meclisten mutlaka geçmesi için verecekleri her türlü savaşım ve çabaları sonuna kadar destekleyeceğimizi bildiririz.

MAOCU PROVOKASYON SONUCU KAPATILAN

TÖB-DER, TÜM-DER ve TÜTED AÇILMALIDIR !

● **MAOCULUK, YALNIZ İŞÇİ SINIFINA DEĞİL TÜM EMEKÇİ HALKA DÜŞMANDIR.**

● **MAOCULUK, YALNIZ SOSYALİZME DEĞİL, TÜM İLERİCİ GÜÇLERE DÜŞMANDIR.**

5 Şubat Cumartesi günü Ankara'da TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER'in ortaklaşa düzenlediği «ekonomik - demokratik haklar» miting ve yürüyüşü maocu provokasyon ile kanlı boyutlar aldı.

Tertip komitesinin aldığı kararlara uymamakta ayak direyen gerici slogan ve pankartların indirmemek için miting görevlilerine saldıran maocu bozkurtların provokasyonlarını bahane eden gerici güçler, üç demokratik örgütün de genel merkezlerini süresiz olarak kapattılar.

Faşist darbe hazırlıkları için zemin hazırlayan işbirlikçi tekelci burjuvazi, şubat ayında oynanacak oyunların senaryosunu çok önceden hazırlamıştı. MİT' in günlük basına yansıyan raporları ve arkasından gelişen olaylar, bunun açık kanıtıdır. Gerici egemen çevrelerin demokratik güçleri dağıtma, örgütleri kapatma ve yığınlar üzerinde yılgınlık, pasifizm yaratma amaçları için her yola başvurduğu, bu amaçla maocusunun, faşistinin provokasyonları ve saldırılarının büyük ölçüde arttığı günümüzde, ulusal demokratik cephe sorunu bütün önemi ile karşımızda duruyor.

İlerici hareketin karşısında faşistlerle birlikte yeralan maocu bozkurtların son eylemleri, ilerici güçlerin konu üzerinde önemle düşünmesini gerektiriyor. Maoculuğun, uluslararası gericiliğin hizmetinde, dünya ilerici hareketinin düşmanı bir akım olduğunu gazetemiz ta baştan beri vurgulayagelmiştir. Ve bu konuda ne kadar haklı olduğumuzu olaylar ve hayat doğrulamıştır. Çünkü küçük burjuva milliyetçiliğinin sınırı yoktur. Bunun somut örnekleri Türkiye'de gözlenebiliyor. Faşistlerin çalışma biçimlerine yönelen maoculuğun yalan ve demagoji ile kitleleri uyutmak konusunda da faşistlerden hiç geri kalmadıkları görülüyor.

İlerici demokratik hareketten dıştalanmaları maocu bozkurtları daha da çılgınlaştırıyor. Miting alanına, demokratik gösterilere alınmamaları saldırganlıklarını arttırıyor ve arkasından yayın organlarında olayları 180 derece ters çevirip yayınladıkları görülüyor. Son olaylarla ilgili olarak bir maocu dergide şöyle diyorlar : «Revizyonistler, miting ve yürüyüş sırasında devrimcilere ve halka silah ve sopalarla saldırdılar...»

Bu yalan ve demagoji ile kitleleri ayakta tutmak mümkün değildir. Öyle olsaydı, faşistlerin bir sürü taraftarı olurdu.

İşbirlikçi tekelci burjuvazinin saldırıları tek yanlıdır. İlerici demokratik güçlere karşı saldırılarında eli altındaki ajanlarını, faşistleri ve maocuları kullanıyor. Saldırı ve provokasyonu, «solcular birbirlerini yiyor» biçiminde yansıtmaya çalışması boşuna değildir. Maoculuk emperyalist gericiliğin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin hizmetindedir.

Maoculuğu hâlâ «iyiniyetle» değerlendiren, «devrimci hareketin bir kolu» olarak gören çeşitli demokratik çevreler ve maoculuğun yalanlarına kapılmış namuslu dürüst insanlar, artık maoculuğun devrimci hareketin bir kolu olarak değil, emperyalist güçlerin hizmetinde karşı-devrimci bir akım olduğunu anlamalıdırlar. Maocular işçi sınıfına değil, emekçi halkın tüm kesimlerine, sadece sosyalistlere değil, tüm ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci herkese düşmandırlar. Maocular, halktan yana tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğine, demokrasi

(Devamı 11. sayfada)

MAOCULAR YALAN SÖYLÜYOR

MAOCULAR BIÇAK, SOPA VE ZİNCİRLERLE BÖYLE SALDIRDILAR.

7.Aralık.1976

İŞÇİLER,ÖĞRENCİLER,

5.Aralık.1976 günü Imperial College Öğrenci Birliği binasında İTÖF olağan genel kurulu yapılmıştır.(........................)

Bu sene, İTÖF (İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu)kongresine dinleyici olarak gidon İTÖDKK'lı öğrenciler ve Londrada çalışan işçi arkadaşlarımız, salona yaklaştıkları zaman, bir gurup tarafından salona girmeleri engellenmeye çalışılmıştır.(........................)

MAOCULARIN BİLDİRİSİNDEN ALINMIŞTIR

İngiltere Türk Öğrenci Federasyonu'nun 14. olağan kongresi 5 Aralık 1976 günü İngiltere'de okuyan ilerici, yurtsever, sosyalist, demokrat, sosyal demokrat öğrencilerin katılmasıyla yapıldı ve ilericilerin kesin zaferi ile sonuçlandı.

Öteden beri İTÖF'ü kendi sapık düşüncelerine alet etmek isteyen Maocu bozkurtlar ellerinde zincir, taş ve sopalarla Genel Kurula saldırdılar. Ancak ilerici, yurtsever öğrenciler bu saldırıyı etkisiz hale getirerek maocu bozkurtları geri püskürttüler.

Ülkücü ve maocu bozkurtlara kanat geren tekelci basın olayı çarpıtarak verdi. 23 Ocak tarihli Hürriyet gazetesi, olayı iki grup çatışması gibi göstererek ilerici yurtsever gençliğin savaşımını gölgelemek istedi. Ancak İTÖF, egemen burjuvazinin ve maocu bozkurtların çabalarını boşa çıkartmıştır ve savaşımını başarıyla sürdürmektedir.

Maocu bozguncularа karşı verilen savaşım İngiltere'de, Türkiye'de, Çin'de vb. her yerde günceldir ve maocu karşı-devrimci akım tarihin çöplüğüne tamamen atılıncaya dek sürecektir.

İLERİCİ GENÇLİK, KAPATILAN ÖRGÜTLERİN AÇILMASINI İSTİYOR!

5 Şubat Cumartesi günü Ankara'da «Ekonomik ve demokratik haklar» için yapılan gösteriye dışardan saldıran maocu bozguncuların, bu provokasyonunu kullanan MC'nin Ankara Valisi, gösteriyi düzenleyen TÖB-DER, TÜM-DER, ve TÜTED'in genel merkezlerini anti-demokratik bir uygulama ile kapattı. Demokratik kamuoyunun şiddetli tepkisine yolaçan bu uygulama ile ilgili olarak İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü, basına şu açıklamayı yapmıştır.

«Ekonomik ve demokratik hakları için gösteri yürüyüşü yapan TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER amaçları dışına çıktıkları gerekçesiyle valilikçe kapatıldı. Kamuoyuna bu şekilde yansıtılmak istenen bu anti-demokratik uygulamanın iki önemli yanını açmakta yarar görüyoruz.

Birincisi; işbirlikçi tekelci burjuvazinin sözcüsü olan MC, gerçekte bu üç demokratik kuruluşu olaylı gösteri yürüyüşü nedeniyle kapatmamıştır. Kapatmanın asıl nedeni MC'nin seçimlere demokratik güçleri dağıtarak girme isteğindendir. Ülkemiz egemen sınıfları önümüzdeki seçimlerden korkmaktadır. Bu nedenle egemen güçler seçimleri baskı ve terörünün sürdüğü ve demokratik örgütlerin kapalı olduğu bir ortamda yapmak istiyor. Ankara Valisinin bu uygulaması MC'nin isteğinin gerçekleştirilmesi yolunda atılan büyük bir adımdır. Hatırlanacağı gibi Ankara Valisinin aynı amaçla bir uygulaması Danıştayca bozulmuştu.

Açmakta yarar gördüğümüz ikinci nokta ise; MC'nin sebep olarak gösterdiği olaylarda saldırgan gurubun bu kez ülkücü komandolar değil maocu bozguncular olmasıdır. Bilindiği gibi bu işçi sınıfına ters bozguncu akım, dünya çapında emperyalizmin işbirlikçisi, ilerici güçlerin düşmanıdır. Ülkemizde ise maocu bozguncu akım işçi sınıfından ve geniş halk yığınlarından gereken cevabı alarak tecrit olmuş, ancak öğrenci gençlik içinde var-

(Devamı Sayfa 11 de)

MAOCULAR DEMOKRATİK KAMUOYUNDAN GİTTİKÇE TECRİT OLUYORLAR

TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER'in düzenledikleri Ankara mitinginde uygulanan maocu provokasyon tüm demokratik kamuoyunda geniş tepkiler uyandırdı. Maocu bozguncularа karşı uyanan bu haklı tepkilerin gazetelerden derlediğimiz bir özetini veriyoruz.

BÜLENT ECEVİT : «... bir takım kışkırtıcılar, ve bozguncular, her türlü sol akımı veya kuruluşu halkın gözünde kuşkulu duruma düşürmek üzere, bu kuruluşların toplantılarına sızmağa, kendi damgalarını vurmaya, bunu başaramadıklarında da yasal toplantılarını engellemeye kalkışmaktadırlar. Bunların kışkırtıcı ajanlarca yönetildiğinden ve hükümetçe desteklenip korunduğundan kuşkumuz olmadığını öteden beri belirtiyoruz...

Demokrasiye inanan herkesi ve her kuruluşu, bu tür tertiplere alet olanlardan uzak durmaya bir kez daha çağırıyoruz.» (10 Şubat 1977 - Cumhuriyet)

MÜMTAZ SOYSAL : «Eğri oturup doğru konuşalım: "Maocu" diye bilinen grupçuklardan bir kısmı, ısrarla öbür sol gruplardan ve kuruluşlardan farklı bir strateji izlemektedir. Gerginliğin sürdürülmesi ve asker müdahalesine elverişli bir ortamın yaratılması' diye özetlenebilecek olan bu strateji, öbür grupları sık sık suçlamaya, onlarla kavga çıkarmaya ve sağla kavga eksikse onun yerine sol içinde kavga yaratmaya kadar varmaktadır. Duvarların, biraz da görevlilerce göz yumularak en aşırı ve ters sloganlarla boyanması bu stratejinin bir parçası olarak sürdürülmektedir. (8 Şubat, 1977 - Milliyet).

REFİK ERDURAN : «Ankara'daki Ekonomik ve Demokratik Haklar mitingini sokak savaşına dönüştüren «Maocu» yiğitlere kocaman bir aferin! (Şubat, 1977 - Milliyet).

İKD : «5 Şubat 1977 Cumartesi günü, Ankara'da TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER'in düzenlediği ve onbinlerin katıldığı demokratik hak ve özgürlükler miting ve yürüyüşünde halkımıza dışarıdan saldıranlar, kurşun sıkanlar, sermayenin işte bu maocu sol elidir. Parababaları sol eliyle kan döküp sağ eliyle miting düzenleyicisi üç örgütü kapattı. **(İlerici Kadınlar Derneği Haber Ajansı - sayı: 28, 9 Şubat 1977).**

DİSK : «Her türden sapık akımlar, özellikle maocu, troçkist, goşist, maceracı akımlar ilericilik cephesi içinde değillerdir. İşçi sınıfının bilimsel, sorumlu ve sabırlı savaşımıyla hiç bir ilgisi olmayan bu ters akımlar doğrudan doğruya karşı devrimci saflarda yer tutmuşlardır. **(DİSK Ajansı sayı: 977/19, 9 Şubat 1977).**

UĞUR MUMCU : «Devrimcilik sorumluluk ister. Eylem ve düşüncelerinde sorumluluk duymayan devrimci, emekçi sınıf ve tabakalarda kök salamaz. Eninde sonunda, bir «küçük burjuva anarşisti» olarak, emekçi yığınlardan soyutlanır.

Yaşadığımız olaylar, bu gözlemi, birçok kez kanıtlamıştır. Halktan soyutlanmış eylem türleri, hiç bir zaman «ilerici» nitelik kazanamaz. Tersine, bu eylem ve düşünceler, amaçlarına yabancılaşır ve birer karşı devrim aracına dönüşür. **((7 Şubat 1977 - Cumhuriyet).**

ORSAN ÖYMEN : «Devrimciliği, en sivri düşüncelerle ortaya çıkıp, en sert önlemlerle boy gösterme sayanlar...

Ve bu eylemleri sol adına, halk adına yürüttüklerini sananlar...

Sola ve devrimciliğe karşı en büyük ihanetin içinde olduklarının farkında değiller mi?

....

«Ne Amerika, ne Rusya» diye bağırmalı... Zincir, sopa, taş, tabanca ortalığı karıştırmalı!.. Polis ve jandarma da kargaşanın içine girmeli... Mitingcilere ateş açmalı... Kargaşanın sorumlusu durumuna düşen demokratik kuruluşlar kapatılmalı, mitingin düzenleyicileri tutuklanmalı...

Felâket tellâlları harekete geçmeli...

«Süngülü huzur»a davetiye çıkartma meraklıları da ellerini ovuşturmalı... **(8 Şubat 1977, Milliyet).**

GÜLTEKİN GAZİOĞLU : «Miting öncesi engelleme girişimlerinin sonuç vermemesi üzerine, miting yapılırken dağıtma görevini, yayın organlarında «Haklı» sözleri başlık olarak kullandıkları halde, halka saldırıyı «meslek edinenler» üstlendiler. Maocu olarak tanınan bu faşistler tertip komitesince ilân edilen slogan ve pankartlara tamamen aykırı, uluslararası emperyalizmin ajanlarının slodan ve pankartlarıyla miting meydanına girmek istediler. Miting görevlileri bu gruptan disipline uymalarını isteyince de saldırıya geçtiler. Taş, sopa, demir çubuk ve ateşli silah kullanan bu Maocu bozkurtlar, görevli arkadaşlarımız tarafından püskürtüldüler. Miting bu olaydan sonra sağlıklı ve disiplinli bir biçimde başladı ve sonuçlandı. **(8 Şubat 1977 - Gazeteler).**

İSMAİL CEM : «Türkiye için kritik seçim dönemeci yaklaşırken, sol üzerine düzenlenmiş bir dizi oyunun hesabı göze çarpmaktadır...

Dün Ankara'da TÖB-DER ve diğer bazı demokratik kuruluşların düzenlediği büyük bir mitingin bir takım sorumsuz unsurlar tarafından yer yer kargaşaya dönüştürülmesini başka türlü açıklamak mümkün değildir.» **(7 Şubat 1977, Politika).**

AHMET KAHRAMAN : «Türkiye'de Çince düşünmek, Çince hayallere kapılmak gibi girişimler pusudaki Demirel - Türkeş ikilisine gerekçe malzeme olur. Oldu da... Salı günü MİT, Milli Güvenlik, Emniyet yöneticilerinin de katıldığı Bakanlar Kurulu toplantısında filimler gösterildi. "Sol birbirini yiyor" diye, solla ilgisi olmayan grupçukların, kulüp üyelerinin ilericilere, demokratlara saldırılarını gösteren sahnelerdi bunlar. **(10 Şubat 1977, Politika).**

DEVRİMCİ SENDİKAL SAVAŞIMDA
DİSK 10 YAŞINDA

İşçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK, 13 Şubat'ta 10. kuruluş yıldönümünü kutluyor. Türkiye işçi sınıfının 100 yılı aşkın savaş tarihinde bu 10 yıl çok kısa bır süre. Buna karşılık 1967, sendikal harekette bir dönüm noktasıdır .Devrimci sınıf ve kitle sendikacılığının yükseldiği, serpilip, geliştiği bir dönemin başlangıcıdır.

Türkiye işçi sınıfının ekonomik ve siyasi savaşımı, örgütlenmesi eskilere dayanır. 1871'de kurulan ilk işçi örgütü, Amele Perver Cemiyeti'dir. Tersane, demiryolu, tramvay işçilerinin grevleri, emperyalist işgal altındaki yurdumuzda işçi sınıfımızın direnişleri, 1 Mayıs kutlamaları işçi sınıfının şanlı savaş tarihidir.

Ağır baskı, terör ve zorbalık altında savaşımını sürdüren işçi sınıfı hergün, her yıl çığ gibi büyüyerek, güçlenerek, bilinçlenerek bugünlere gelmiştir.

Egemen burjuvazinin baskı ve terörüne, 141 ve 142. gibi faşist maddelerine boyun eğmeyen işçi sınıfımız, 1977 Türkiye'sinde şanlı geçmişinin temelleri üzerinde hızla yükselip, toplumu, emekten yana ileri demokratik bir düzen için değiştirmek yolunda süregen bir savaşım veriyor.

DİSK'İN DOĞUŞU

İşçi sınıfımızın sürekli savaşımı ve elde ettiği kazanımlar, ona yeni olanaklar sağlıyor. Egemen burjuvazi, işçi sınıfımızın uğrunda savaştığı hakları tanımak zorunda kalıyor. Diğer yandan bu hakları budamaya çalışıyor. 1947 yılında tanınan sendikalaşma hakkı, grev ve toplu sözleşme hakkını içermemekle birlikte, işçi sınıfımızın örgütlenmesini hızlandırdı. Yuıdun dört bir yanında kurulan sendikalarda binlerce işçi örgütlendi. 1952 yılında da Türk - İş Konfederasyonu kuruldu.

Egemen burjuvazinin işçi sınıfının gelişiminden tedirginlik duyduğu, korktuğu ve bu yüzden işçi sınıfının birliğini parçalamak için sahte örgütler kurduğu bir sırada Amerikancı sendikacılar, CİA ajenları kolları sıvayarak, Türk - İş'i denetimleri altına aldılar. Türk - İş'in ta baştan egemen güçlerin dümen suyuna girmesi, işçi sınıfına ihanet içinde olması, devrimci sendikacıların muhalefetine yol açıyordu. Türk - İş'in başını tutan Demirsoy - Tunç çetesi ihanet politikalarını sürdürüyorlar «partiler üstü politika», yutturmacasının altında sınıf uzlaşmacılığını savunuyorlardı .

«Petrol boru hattı, Kozlu olayları, Mannesmann grevinde Türk - İş'in yeri hep işçinin karşısında, işverenlerin yanındaydı.» **(İ. Y. G., Sayı : 7)** Paşabahçe grevinde ise Türk - İş yöneticileri işverenle açık işbirliğine giriyor ve işçileri bir kez daha satıyordu.

27 Mayıs 1960'tan sonra işçi hareketi yeni boyutlar almıştı. İşçi sınıfının gelişimine set çekmek isteyen egemen burjuvazinin gerici yasalarına karşı 200.000 lik **«Saraçhane Mitingi»** ile 1963 yılında 274 ve 275 sayılı sendikalar kanununun çıkmasını sağlıyordu. Bu ise işçi sınıfına yeni eylem alanları yaratıyordu. Buna rağmen bu yasa, işçi sınıfının özlemlerine tam anlamıyla cevap vermiyordu. Grev hakkı, dayanışma ve genel grev hakkını kapsamadığı için sınırlı olduğu gibi, getirilen «lokavt hakkı» işverenlerin elinde bir «insanlık suçu» olarak beliriyordu. Ayrıca getirilen anti - demokratik hükümlerle sendika seçme özgürlüğü büyük ölçüde kısıtlanıyordu.

Burjuvazi, işçi sınıfının birliğini engellemek için her yola başvurur. Bu yollardan biri de işçi sınıfı içinde ayrıcalıklı tabakalar yaratmaktır. Öte yanda burjuvazi, işçi bürokrasisini; yani reformist, oportünist sendikaların önder ve yöneticilerini kullanmak için yoğun çaba harcar. Bu «işçi sınıfı yöneticileri»ne «parlak işler», yüksek ücret ve ayrıcalıklar sağlar. Ve onları işçi sınıfı içinde kendi ajanları olarak kullanır. İşte burjuvazi sınıf uzlaşmacısı Türk - İş yöneticilerini bu iş için kullanır. Türk - İş Genel Başkanı kontenjandan senatör, Genel Sekreteri bakan olabilir. Sarı Türk - İş yöneticileri de bu ayrıcalıklarına karşılık en iyi biçimde sermayenin hizmetkârlığını üstlenirler.

İşçi sınıfına ihanet içinde olan böylesi bir sendikanın, işçi sınıfına hiç bir yararı olmayacağını anlayan devrimci sendikacılar, yeni bir konfederasyonun kurulması için çalışmaya başlarlar. Ve 13 Şubat 1967 tarihinde, **T. Maden - İş, Basın - İş, Lastik - İş, Gıda - İş, Yeraltı Maden - İş** biraraya gelerek DİSK'in kuruluşunu ilân ederler.

Sendikaya üye 30.000 işçi, sınıf sendikacılığını ilke edinen DİSK'i bağırlarına basıyor ve sınıf uzlaşmacılığına karşı DİSK bayrağını açıyorlardı.

DİSK'İN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ UĞRUNDA VERDİĞİ SAVAŞIM

Sendikalarda, işçi sınıfının birliği için verilen savaşım büyük bir önem taşır. Bu önem işçi sınıfının ekonomik yığın örgütleri oluşundan ve çok değişik görüşlere sahip işçileri, kapitalist sömürüye karşı ortak direnme temeli üzerinde kucaklamalarından gelir.

Fakat birçok gelişmiş ve gelişmekte olan kapitalist ülkede olduğu gibi yurdumuzda da gerek sanayi gerekse büro işçilerinin sendikalarda örgütlenmeleri yetersizdir. Sendikal hareketin bölünmüşlüğü, işçi sınıfımızın emperyalizme karşı verdiği savaşta gerçekten militan bir birliğin sağlanması açısından ortaya zor engeller çıkarmaktadır.

Sınıf ve kitle sendikacılığını kendisine ilke edinen DİSK, işçi sınıfının devrimci sendikal birliğini sağlamak için vargücüyle savaşıyor. Her geçen gün yeni katılmalarla gücü artıyor. **«1978 de 1 milyon üyeli DİSK»** kampanyası hayata geçiyor. DİSK'in tutarlı politikasına yanıt olarak işçiler kitlesel bir biçimde sarı sendikalardan koparak DİSK'e akıyor.

Gerici çevrelerin, egemen güçlerin **«DİSK çöküyor»** yalanlarına en iyi cevabı **1976 yılında DİSK'e geçen 12 sendika ve 212.998 işçi** verdi. İşçi sınıfının birliği için çalışan devrimci sendika bir kitle örgütüdür. Farklı dil, din, inanç, ulus ve ırktan işçilerin kapitalist sömürüye karşı ortak savaşımını yürütür. Aynı zamanda devrimci sendika bir sınıf örgütüdür de. Emekçilerin içinde bulundukları güçlükler, ücretli emeğin sömürüsüne dayanan kapitalist toplumdan kaynaklanmaktadır. Bu nedenle işçi sınıfı, kapitalist toplumun kökünden değişimini istemektedir. Ve sosyalizmi kılavuz edinmiştir.

Devrimci işçiler, sendikanın demokratik ilkelerini savunurlar. Sadece geniş bir sendikal demokrasi ortamında, istem ve kararları yukarı katlara ulaşabilir. Ancak işçilerin katılımıyla gerçek istekler yansıtılabilir. Geniş sendikal demokrasinin varolduğu yerlerde, gerici kesimlerin sendikal istemleri ve savaşım biçimlerini belirlemeleri ve sendika yönetiminde söz sahibi olmaları olanaksızdır.

Sendikal demokrasinin olmadığı yerlerde, patronun örgütlediği gerici yöneticiler ve sarı sendikalar sendikal hareketi egemen güçlerin çıkarlarına boyun eğdirecek konumlar elde ederler.

Sınıf uzlaşmacısı Türk-İş buna en iyi ve en somut örnektir, (partiler üstü politikası ile)...

Devrimci sendikalar ise üyelerinin ekonomik çıkarlarını en iyi bir biçimde korumakla birlikte daha önemlisi siyasal bilinç vererek, politik haklarını da savunurlar. Ekonomik ve siyasal savaşımı birbirinden ayırmadan birini ötekinden öne çıkarmadan bu savaşımı sürdürürler. Bu açıdan da, işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK **«daha kuruluşunda sömürüyü sınırlandırma ve ortadan kaldırma hedeflerini, bütünlük içinde, mücadelesine temel taşı yapmıştır. Ekonomik ve siyasal mucadelesini birbirinden ayrılmayacağını vurgulamıştır.» (DİSK'in SESİ Sayı: 2).**

Egemen burjuvaziyi asıl korkutan, sınıf barışını savunan sarı sendikacıları çileden çıkartan da budur. İşçilerin yığınlar halinde DİSK'e akmasına neden de budur: İşçiden yana tavır almak.

İşçi sınıfının gelişimine engel olmak isteyen egemen burjuvazi saldırısını sürdürüyor. İşçilere ölüm kusuyor. Onları açlıkla, işsizlikle tehdit ediyor. Kış ortalarında işten atıyor. Ama DİSK'in ulusal düzeyde tek sendika olmasının önüne geçemiyor. Geçemeyecektel...

IŞÇI SINIFI 1976 YILINDA YENİ VE ÖNEMLİ KAZANIMLAR ELDE ETTİ

Gerici güçlerin bu saldırılarına karşı işçi sınıfı dimdik ayakta duruyor. Faşizme geçit arayan işbirlikçi tekelci burjuvazinin suratında, DİSK'in başlattığı yığınsal **«Demokratik Hak ve Özgürlükleri Koruma Mitingleri», 51 yıllık aradan sonra yığınsal bir biçimde kutlanan 1 MAYIS tarihsel gösterisi, DGM'ni ezen 16 Eylül genel direnişi** patlıyordu.

Gerici güçler, Koçlar, Eczacıbaşılar, Narinler, Sabancılar böylesi bir ilerleme karşısında şaşkına döndüler. Ve şaşkınlıktan ne yapacaklarını bilemediler. Hayvanca saldırdılar. DİSK yöneticilerini tutuklamaya kalktılar. Demokratik örgütler üzerindeki baskılarını artırdılar.

İşçi sınıfımız bu saldırılara göğüs gerdi. Germeye devam ediyor. Sağdan ve «sol»dan gelen saldırıları boşa çıkardı. İşçi sınıfının devrimci sendikal birliğini parçalamak isteyenlere iyi bir ders verdi.

İşçi sınıfımız ve onun devrimci sendikal örgütü DİSK'in her yönden ve türden saldırıya karşı anında müdahale etme kararlılığı demokratik güçleri yüreklendirdi. İlerici, demokratik güçler işçi sınıfının öncülüğünde bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımına daha aktif katılıyorlar bugün.

IŞÇI SINIFININ BİRLİĞİNİ, NE BURJUVAZİ, NE SINIF UZLAŞMACISI REFORMİST TÜRK - İŞ VE BENZERİ SENDİKA YÖNETİCİLERİ ENGELLEYEMEZ!

İşçilerin birliği, temelde onların tek bir sınıf olmalarından kaynaklanmaktadır. Bütün işçiler, nitelikli, niteliksiz, kapitalistler tarafından sömürülürler. Özdeksel koşullarındaki ve düşüncelerindeki farklılıklara karşın, ortak çabaları ile sömürüyü azaltmak ve sonunda onu ortadan kaldırabilmek için somut birlikten yanadırlar. Burjuvazi ise işçilerin sömürüldüğü gerçeğini örtmek için çeşitli yöntemler kullanır. Kapitalist toplumun çelişkisini gözlerden ırak tutma çabasındadır. Oysa işçilerin kendi çıkarlarını savunmak, bilimsel teknolojik devrimin olumsuz sonuçlarına karşı ortak eylem yürütmek için duydukları özlem, birliği zorlayan ana etkendir. Egemen güçler işçilerin birliğini parçalamak için bu gün daha ince yöntemlere başvuruyorlar. Kapitalist toplumun **«nimetleri»** (!), **«refah toplumu»** (!) safsatalarının yanında, daha tehlikeli oyunlar tezgâhlıyorlar. Sarı sendikacılardan medet uman, onları göklere çıkaran burjuvazi öte yanda işçi sınıfının yeminli düşmanlarını, maocuları, troçkistleri, bozguncu unsurları, hergün biraz daha oportünizm batağına saplanan sosyalist bayları (!), reformistleri işçi sınıfının üzerine salıyor. İşçi sınıfının birliğini içerden **«dinamitliyor».**

Ama tüm bunlar sökmüyor. Bilinçli işçiler bu saldırıları boşa çıkarıyorlar. Sınıf sendikacılığı bayrağını heryerde, herşeye rağmen en yükseklerde dalgalandırıyorlar. İşçi sınıfımızın devıimci sendikal biıliğini sağlamak, DİSK'i işçi sınıfımızın tek sendikal örgütü yapma yolunda kararlı adımlarla ilerliyorlar.

İlerici, yurtsever gençlik işçi sınıfımızın ulusal ve uluslararası planda verdiği birlik savaşımını yürekten destekliyor. İşçi sınıfına yönelik saldırılar karşısında dayanışmasını pekiştiriyor. İşçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK'in 10. kuruluş yılını yürekten kutluyor.

Anarşik olaylar millet bütünlüğüne yönelmiştir

Özaydınlı Askeri Şura'ya muhtıra verdi

İşçi sınıfının kavgasını sürdürme fikri suçtur

DEVLETİN GÜCÜNÜ ... İSTİYORUZ

Ankara'da günün konusu: muhtıra

Devlet aranıyor

Şubat eylem ayı olacak

Faşizm yok gaflet var!

Gerici basının faşizm çığırtganlığı...

CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜ

GENÇLİĞİN EYLEM

BUGÜNKÜ KOŞULLARIN BAŞ SO MC'NİN DÜŞÜRÜLÜP, YERİNE, ELİ G BULAŞMAMIŞ OLAN KİŞİLERDEN KUR ÇİM HÜKÜMETİNİN KURULMASI; SEÇ DA YAPILABİLMESİ İÇİN, DEVLET KA ŞİSTLERDEN TEMİZLENMESİ; YÜKSEK RININ UYGULANMASI; MHP VE ÜLKÜ FAŞİST YUVALARIN DAĞITILMASI...

Türkiye'nin bugün içerisinde bulunduğu durum, ilerici güçlerle gerici güçler arasındaki tarihsel savaşımla işaret edilebilir. Bu tarihsel savaşımın ayırdedici özelliği, hiç bir dönemde görülmeyen bir biçimde safların kesinlikle belirlenmesidir. Bir yanda emekten, halktan, demokrasiden, barıştan ve ilerlemeden yana olan işçiler, köylüler, memurlar, öğretmenler, teknik elemanlar, aydınlar, gençler, yani halkımızın ezici çoğunluğu; diğer yanda emperyalist güçlere, uluslararası tekellere sırtını dayamış işbirlikçi burjuvazi, yolsuzluklarla, vurgunlarla beslen en büyük tüccarlar, büyük toprak ağaları, şeyhler, ağa - dedeler, halkımızın zindancıbaşıları, yani bir avuç sömürücü egemen güçlerdir.

İlerici güçlerle, gerici güçler arasındaki tarihsel savaşımın diğer bir ayırdedici özelliği ise, kanlı bir iç savaş görünümünü taşımasıdır. Faşist cinayet mangalarının yönelttiği, ABD patentli, büyük sermaye silahlarından boşanan kurşunların, sokakta yürürken, durakta araba beklerken, kahvede oturken, kütüphanede ders çalışırken sizi bulması işten bile değildir. Kurşunlara hedef olmanız için öğrenci veya sosyalist olmanız şart değildir; işçi, köylü, memur, öğretmen, teknik eleman, öğretim üyesi, CHP'li, ilerici, demokrat, yurtsever, halktan yana olmanız, hatta bir dönem faşist örgütlerde çalışıp, onların insanlık dışı niyetlerinden kurtulmaya çalışmanız bile yeterli bir nedendir. **Bugün yalnız öğrencilerin değil, sokakta yürüyen herhangi bir yurttaşın bile cangüvenliği kalmamıştır.**

MC'nin kuruluşunda tek tek öğrencilere yöneltilen faşist saldırılar, bugün bir gün içerisinde toplumun değişik sosyal kesiminden üç ilericiyi katledecek bir düzeye ulaşmıştır. Bu gidiş durdurulmazsa, yarın topyekün daha kanlı bir iç savaşa dönüşmeyeceğini, hiç kimse iddia edemez ve böylesine bir sonuçtan sorumlu olacak olanlar ise egemen güçler ve onların politik karargâhı MC olacaktır.

GERİCİ EGEMEN GÜÇLERİN KARANLIK OYUNLARINI BOŞA ÇIKARALIM!

Faşist saldırıların son günlerde ulaştığı kanlı geniş boyutlar, yaklaşan genel seçimlerle ve gerici sağ basında başlatılan faşist bir cuntaya davetiye kampanyası ile birlikte düşünüldüğü takdirde, egemen güçlerin çok yönlü amaçları daha belirgin bir biçimde ortaya çıkar. Egemen güçler, ya genel seçimlere ağır anti-demokratik baskı koşullarında, tüm demokratik güç ve kuruluşları dağıtarak girmek istemekte, ya da faşist bir darbe ile sınırlı ölçüde varolan demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırarak ülkemizi karanlık bir bir döneme sürüklemek istemektedir. Gerici faşist karmacı MC'nin atadığı valilerin birer **«Sıkıyönetim Kumandanı»** gibi demokratik örgütleri kapatma uygulamalarına hız vermeleri, toplantı, gösteri ve yürüyüşleri yasaklamaları, mevcut yasalarda tanınan sınırlı demokratik hak ve özgürlüklerin ortadan kaldırılmaları, egemen güçlerin genel seçimlere demokratik güçleri dağıtarak girmek özlemini yansıtmaktadır. Bununla birlikte, egemen güçlerin ve onların politik karargâhı MC'nin kitlesel tabanı giderek daralmakta, ülkeyi yönetmede acze düşmektedirler. Onlar, 1977 seçimlerinin istedikleri sonucu vermeyeceğini çok iyi biliyorlar. Çünkü, onların faşist baskı ve ve terörüne, ekonomik yıkım politikasına karşı kitlesel çıkışlarını yükselten emekçi halkımızın bu direnişleri, egemen güçlerin temsilcisi gerici siyasal örgütlerin 1977 genel seçimlerinde ağır bir darbe yiyeceğini göstermektedir. Bu durum, tekelci sermaye gruplarıı ve siyasal örgütleri arasındaki çelişkileri arttıran bir neden olarak da kendisini göstermektedir.

Kitlesel tabanı daralan, ülkeyi yönetmede acze düşen, temelleri her gün biraz daha çatırdayan, aralarındaki çelişkileri artan egemen güçler ve gerici faşist karması MC, sürdürdükleri faşist tırmanışı, açık faşist bir diktatörlüğe dönüştürmek için son günlerde yoğun bir çabaya girişmişlerdir. Sıkıyönetim çığlıklarının arttığı, faşist bir cuntaya davetiye kampanyasının ayyukaya çıktığı geçen Ocak ayı içerisinde faşist saldırılar sonucu öldürülen ve yaralanan ilericilerin sayısındaki büyük artış dikkat çekicidir. Aslında MC'nin oluşumundan buyana faşist saldırılardaki artış ile sıkıyönetim çığlıkları daima atbaşı gitmiştir. **(Bu konuda daha geniş bilgi için bakınız : MC'NİN KANLI GENÇLİK DOSYASI I - II, Sayı 17 - 18, İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK.**

Şu açık bir gerçektir ki, faşist saldırılar önümüzdeki günlerde de yoğunluğu ve artış hızını koruyacaktır. Bu bir tahmin olmaktan çok, MC'nin düşürülmediği koşulların ortaya çıkardığı bir gerçektir. Bu gerçeği kanıtlayan diğer bir olay, günlük basına bir ölçüde yansıtılan bir MİT raporudur. Sözkonusu raporda ileri sürüldüğüne göre, «çeşitli sol örgütler Şubat ayı içerisinde Türkiye'nin her tarafında saldırıya geçecekmiş ve 12 Mart öncesine benzer olaylar çıkartacakmış!.. Hemen şunu kaydedelim ki, bu tür eylemler kesinlikle provokasyondur, halkımızın ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımına bir ihanet niteliğini taşır. Egemen burjuvazinin ilerici - demokratik güçlere karşı yöneltceceği saldırıya malzeme olabilecek bireysel veya grupsal terör eylemleri «sol» niteliğini taşımaz, ancak egemen güçlerin bugünkü tek yanlı saldırısının içerisinde değerlendirilir. Fakat sözkonusu raporun asıl anlamı şudur : **Egemen güçler ve onların politik karargâhı MC, önümüzdeki günlerde genel bir saldırı hazırlığı içersindedir. Üst düzeyde sıklaşan görüşmeler, çeşitli toplantılar da bunu göstermektedir. Onlar işçi sınıfını, emekçi halkı, ilerici - demokratik güçleri 12 Mart'larla, faşist darbelerle tehdit ediyorlar. Ama tehditleri sökmeyecektir. Çünkü, ülkemizde ilerici demokratik güçler faşizme geçit vermeyecek kadar güçlüdürler.**

Bu böyle olmakla birlikte, gerici güçlerin önümüzdeki günlerde düzenliyebileceği oyunları boşa çıkarmak için demokratik güç ve kuruluşların eylem birliği yapması zorunludur. Böylesine bir eylem birliğinde ilk elde düşünülmesi gereken şey, gerici faşist karması MC'nin yıkılıp, yerine geçici demokratik bir seçim hükümetinin oluşturulmasıdır. **ARTAN FAŞİZM TEHLİKESİNE KARŞI ULUSAL DEMOKRATİK KURULUŞLARIN EYLEM BİRLİĞİ ZORUNLUDUR.**

Emekten, demokrasiden, barıştan ve ilerlemeden yana olan demokratik kuruluşların artan faşizm tehlikesine karşı, demokratik hak ve özgürlüklerin korunup, geliştirilmesi doğrultusunda eylem birliği yapması için koşullar her zamankinden daha elverişlidir. «Seçimleri önlemek ve demokratik hak ve özgürlükleri silahla yoketmek amacıyla sıkıyönetim ve faşist cunta girişimlerinin yoğunlaşması» karşısında DİSK adına Genel Başkanı Kemal Türkler'in demokratik kamuoyuna yaptığı çağrı üzerine, diğer demokratik kitle örgütlerinin eylem birliğinden yana olumlu tavır takınmaları bunu kanıtlamaktadır. En önemlisi, CHP'nin demokratik hak ve özgürlüklerin korunması doğrultusunda diğer demokratik örgütlerle işbirliği yapmaya hazır olduğunu Genel Başkan Bülent Ecevit'in ağzından açıklamasıdır. Bu durumda, başta işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK olmak üzere diğer demokratik kitle örgütlerinin, ilerici siyasi parti ve grupların, ilerici kadın ve gençlik örgütlerinin biraraya gelip, demokratik hak ve özgürlüklerin korunup, geliştirilmesi doğrultusunda eylem birliği yapmaması için hiç bir neden kalmamıştır. Aksine geçirilecek en küçük bir zaman parçasının gerici güçlerin lehine işleyeceği, insanlık dışı karanlık amaçlarını gerçekleştirmek için onlara fırsat tanıyacağı açıktır.

Ulusal demokratik kuruluşların biraraya gelmesi mutlaka belirli hedeflere yönelik olmalıdır. Bu hedefler, demokratik kuruluşların ortak toplantılarında tartışılmakla beraber şu acil istemleri kapsamaması düşünülemez : **Bugünkü koşulların baş sorumlusu gerici faşist karması MC'nin düşürülüp, yerine, eli gençlerimizin, halkımızın kanına bulaşmamış olan kişilerden oluşan geçici, demokratik bir seçim hükümetinin kurulması, seçimlerin demokratik koşullarda yapılabilmesi için, devlet kademesinin gericilerden ve faşistlerden temizlenmesi; yüksek yargı organlarının kararlarının uygulanması; MHP ve Ülkü Ocakları'nın kapatılması, tüm faşist yuvaların dağıtılması...**

Kuşkusuz demokratik kuruluşlar ortak toplantılarında gerçekleşmesi için yapılması gereken çalışma biçimlerini saptayacaklardır. Ancak, şu gözönünde tutulması gereken bir gerçektir ki, tesbit edilen hedeflerin gerçekleşebilmesi sürekli ve yoğun bir çabayı gerektirir. Bu nedenle, demokratik kuruluşların ortak toplantılarının, sürekliliğini sağlamak gerekir. Toplumsal olayların çok hızlı aktığı günümüzde, her yeni olayda çok sayıda demokratik kuruluşun yeniden biraraya gelmesi güç olacağına göre, sürekliliği sağlayacak herhangi bir biçim bulunmalıdır.

ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN BUGÜNKÜ SOMUT DURUMU NEDİR?

Gençlik bütün kolları ile birlikte ağır baskı, sömürü ve terör koşulları altında bulunmakla birlikte, faşist tırmanışın geniş boyutlar kazandığı bugünkü aşamada öğrenci gençliğin somut durumu üzerinde durup, bir sonuca ulaşmaya çalışacağız.

1976 - 77 öğretim yılının başlamasıyla birlikte açılan yüksek okulların ve fakültelerin hemen hemen tümü, ya faşist işgal altına düşmüştür, ya da sürekli faşist saldırılar karşısında fiilen öğretim yapılamaz duruma sürüklenmiştir. Bu sonucun temelinde, gerici faşist güçlerin öğrenci gençlik kesimi içerisinde kendisine bir taban yaratmak isteği ile birlikte, bu noktadan hareket ederek tüm ülkeye egemen olmanın koşullarını hazırlamak amacı yatmaktadır. Faşist Türkeş bir konuşmasında, «üç büyük kentin sokaklarına hakim olanlar, bütün Türkiye'ye hakim olurlar» demektedir. Faşist saldırıların özellikle üç büyük kentte ve okulların yoğunlaşmaya başladığı yeni yerleşim merkezlerinde ortaya çıkması, böylelikle anlaşılabilir bir nitelik kazanmaktadır.

Fakat faşist hareket bütün çabasına rağmen gençlik kitlesi içerisinde kendisine bir kitle tabanı yaratamamıştır. Her okulda bir avuç faşist ya vardır ya da yoktur. Çoğu okullarda dışarıdan topladıkları serserilerden ve işsizlerden oluşturdukları «ülkücü kadro»yu, çeşitli çevrelerden aldıkları destekle okullara sokabilmekte ve terör estirebilmektedir. Hemen hemen tüm okullarda öğrencilerin ezici çoğunluğu değişik ölçülerde ilericidir, en azından bilinçsiz de olsa faşistlerden nefret etmektedirler.

Durum böyle olduğu halde, faşist çeteler okullara nasıl egemen olmaktadır? Öğrencilerin ezici çoğunluğu faşistlere karşı olduğuna göre, bunları birleştirip faşistleri söküp atmak mümkün değil midir?

Bu soruların cevabını verirken, faşist saldırıların MC'den kaynaklandığı gerçeği ile birlikte, maocu ve goşist akımların okullardaki tavırları üzerinde durmak gerekir.

«Hareket berekettir» anlayışından hareket eden maocu ve goşist gruplar, topladıkları üç - beş kişi ile geniş kitleden kopuk olarak bireysel, grupsal çıkışlara yönelmekte, böylelikle faşist çetelerin ekmeğine yağ sürmektedirler. Çünkü faşistlerin küçük gruplara vurma ve saldırma olasılığı daha kuvvetlidir ve pratikte de bu böyle işlemektedir. Ancak olayların zorlaması ile kimi zaman kitlesel çıkışlara da sarılmaktan geri kalmamaktadırlar. Buna rağmen, eylemlerinin genel çizgisi bireysel ve grupsal çıkış temeline dayanmaktadır.

Maocu, goşist akımların en önemli özelliklerinden birisi de, sürekli bölünen bir yapıya sahip olmalarıdır. İdeolojik konumlarından ötürü kariyerizm,

KOMİTELERİ KURULMALIDIR !

DEMOKRATİK

BİRLİĞİ

USU GERİCİ FAŞİST KARMASI RİMİZİN, HALKIMIZIN KANINA GEÇİCİ, DEMOKRATİK BİR SE- RİN DEMOKRATİK KOŞULLAR- İNİN GERİCİLERDEN VE FA- GI ORGANLARININ KARARLA- LARININ KAPATILMASI, TÜM

öne fırlama tutkusu, ahbap çavuşluk, devşirme «çelik çekirdek» ve «acil devrim» eğilimleri güçlüdür. Bunun zorunlu sonucu bölünme, sürekli bölünme olmaktadır. Sözkonusu akımların varlıkları öğrenci gençlik hareketi ile sınırlı olduğu için, bu bölünmeler doğrudan doğruya okullardaki durumu etkilemektedir. Ortaya çıkan sonuç, öğrenci gençlik hareketinin gittikçe daha çok bölünmesi biçiminde belirmektedir.

Varlıkları öğrenci gençlik hareketi ile sınırlı olan bozguncu akımlar, öğrenci gençlik içerisinde sökülüp atılmamak için vargüçleriyle direnmelerine rağmen, işçi sınıfının yolunu izleyen ilerici gençlik hareketinin örgütsel birlik aşamasına ulaşması ile birlikte eski konumlarından bir hayli aşağılara düştüğü, öğrenci gençlik içerisindeki geçici etkinliklerinin zayıfladığı bir gerçektir.

İlerici gençler, faşist çetelerin okullardan sökülüp atılması için gençliğin demokratik eylem birliğini sağlamaya çalışmakta, kitlesel çıkışları temel almaktadır. Türkiye'nin her taıafından geniş bir gençlik kitlesinin ilerici gençlik hareketinin sesine ilgi göstermesi, taşıdığı zorunluluk ile beraber demokratik eylem birliğini güncelleştirmiştir.

Fakat bugün, gençliğin demokratik eylem birliğinin sağlanmasının önündeki en büyük engellerden biri olarak maocu akımın bozgunculuğu belirmektedir. Maocu gruplar, her gençlik hareketine karşı - devrimci düşüncelerini dayatmakta, kabul ettiremediği için provoke etmektedirler. «İki süper devlet», «Yeni Rus Çarları» uydurmaları ile yatıp - kalkanların, bu ve buna benzer deyimleri sakız gibi çiğneyenlerin, gençliğin acil istemleri doğrultusunda demokratik eylem birliğine olumlu yaklaşım yapmalarını beklemek zaten safdilliktir, ki bu sayısız deneyler sonucu kesinlikle anlaşılmıştır.

GENÇLİĞİN DEMOKRATİK EYLEM BİRLİĞİ HANGİ PLATFORMDA SAĞLANABİLİR?

Maocu bozguncularla eylem birliğinin objektif temelleri olmadığına göre, gençliğin demokratik eylem birliği hangi platformda sağlanabilir?

Çeşitli maocu grupların dışında kalan ileıici, demokratik solcu, yurtsever, devrimci gençlik kesimleri, demokratik eylem birliği içerisinde birleşebilirler. Buna, politik görüşü netleşmemiş, ancak bilinçsiz de olsa gerici faşist güçlere karşı olan gençlik kesimlerini de katmak gerekir. Böylesine bir eylem birliği sağlandığı takdirde, maocu akıma kapılanan iyiniyetli devrimci gençlerin de bu eylem birliği içerisine çekilebileceğinden kuşku duymamak gerekir.

Atılması gereken ilk adım, demokratik eylem birliği içerisinde yeralabilecek ılerici, demokratik solcu, yurtsever, sosyalist gençlik kesimlerinin biraraya gelip, eylem birliğinin sınırlarını, ilkelerini ve çalışma yöntemlerini saptamasıdır. Bunun gerçekleşebilmesi için, herşeyden önce karşılıklı önyargılar ve kuşkular bırakılmalıdır. Çünkü sözkonusu olan gençliğin acil çıkarları ve faşist saldırıların ortadan kaldırılmasıdır.

Günümüze dek, gençliğin demokratik eylem birliğinin oluşmamasının birçok nedeni olmakla birlikte, en önemli nedenlerden birisi olarak, gençlik örgütlerinin genellikle bir siyasal örgütün alt birimi olarak kurulması ve üst düzeyde alınan kararların doğrudan gençlik örgütünü bağlaması da gösterilebilir. Bunun zorunlu sonucu olarak, üst politik düzeyde eylem birliği sağlanamadığı takdirde, gençlik kesimindeki eylem birliği de sağlanamaz duruma düşmektedir. Günümüzde özellikle CHP'li demokratik solcu gençler için böylesine bir sorun vardır.

Aslında, çeşitli ilerici politik akımların arasında eylem birliği sağlanamasa bile, gençlik kendi eylem birliğini sağlayabilmelidir. Bunu zoıunlu kılan, gençliğin kendine özgü yapısı ve sorunlarıdır. Gençliğin kendine özgü sorunları doğrultusunda çalışmalar yapabilmesi için, ilerici gençlik örgütlerinin, bağlı bulundukları siyasal örgütlerden **bağımsız** kararlar alma olanağına sahip olması gerekir. Aksi takdiıde, adı «gençlik örgütü» ama pratikte herhangi bir parti kademesi olmaktan ileri gidemiyen çarpık bir yapı ortaya çıkar. Dolayısiyle, yapılan çalışmalarda, bir gençlik örgütünün yapması gereken çalışmalarından çok, doğrudan herhangi bir parti kademesinin yaptığı çalışmalar olur. Bundan zararlı çıkacak olan, sözkonusu siyasal örgüt olacaktır. Türkiye'deki bugünkü gençlik hareketi açısından konuşursak, en önemlisi, gençliğin demokratik eylem birliğinin oluşması gecikecektir. Faşist saldırıların yoğun baskısı altında bulunan gençliğin ise buna tahammülü yoktur ve hiç kimse gençliğin demokratik eylem birliğinin gecikmesinin sorumluluğunu üstlenemez.

Demokratik eylem birliği içerisinde yeralması sözkonusu olan gençlik kesimlerinden hiç birisi diğerlerinden, ilkelerinden taviz vermesini istememelidir. Çünkü sözkonusu olan eylem birliğidir. Eylem birliğinde ancak ortak asgari noktalarda birleşme sağlanabilir. Eylem birliğine, gençlik kesimlerinin ilkelerinden vazgeçmesi koşulu dayatılırsa, çalışmalar sonuçsuz kalır. Demokratik eylem birliği ancak gençliğin acil istemleri temelinde yükselebilir. Gençliğin bugünkü acil istemleri, başta can güvenliği, öğrenim özgürlüğü olmak üzere bir takım ekonomik ve demokratik sorunlarının çözümlenmesidir. Gençliğin bugünkü acil istemleri temel alındığı takdirde, demokratik eylem birliğinin oluşmaması için mutlaka bazı artniyetlere sahip olmak gerekir.

Demokratik eylem birliğinin oluşması için dikkat edilecek diğer bir nokta, eylem birliğine katılacak örgütlerin, örgütsel bağımsızlıklarını korumaları ve buna karşılıklı saygıdır. Katılan örgütlerin içişlerine müdahale edildiği takdirde, eylem birliği baştan torpillenmiş olur.

Ayrıca, gençliğin demokratik eylem birliğine dışarıdan veya içeriden yöneltilecek saldırılara, özellikle maocu bozguncuların kundaklamalarına set çekilmelidir. Çünkü maocu akım, yalnız işçi sınıfının, yalnız sosyalistlerin değil, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinin, buna bağlı olarak gençliğin eylem birliğinin de azılı bir düşmanıdır. Bu düşmanlıklarını kanıtlamak için pek uzaklara gitmeye gerek yoktur. Geçtiğimiz günlerde Ankara'da TÖB-DER, TÜTED ve TÜM-DER'in düzenlediği «Ekonomik ve Demokratik Haklar Miting ve Yürüyüşü»nde oynadıkları provokasyon ve düzenleyen demokratik örgütlerin kapatılmalarına neden olmaları, en yakın bir örnek olarak gösterilebilir, ki sayısız örnekler vermek mümkündür.

Sonuç olarak söylersek: Gençliğin demokratik eylem birliği genel hatları ile belirttiğimiz platformda düşünülebilir. Ancak bu konuda ileri sürülebilecek yapıcı ve olumlu önerilere de açık olmak gerekir. Bütün ilerici devrimci gençlik kesimleri, içinde bulunduğumuz aşamada gençliğin demokratik eylem birliği sorununa yaklaşırken, tarihsel bir sorumlulukla karşı karşıya bulunduklarını gözönünde tutmalıdırlar. Gençliğin demokratik eylem birliğinin oluşması için yapılması gereken çalışmalara kayıtsız kalmak, «sükût altındır» cinsinden susmak veya «her şeyi biz yaparız» anlayışına kapılmak çözüm yolu değildir.

DEMOKRATİK KURULUŞLAR GENÇLİĞİN ETRAFINDA BİR SAVUNMA ÇEMBERİ OLUŞTURMALIDIR! CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ KOMİTELERİ OLUŞTURULMALIDIR!

Bugün gençlik hareketi, egemen güçlerin ve onların besleyip, sürdüğü faşist komandoların sürekli saldırılarına açık bir konumda bulunmaktadır. Buna karşılık, gençlik hareketi günümüzde en çok bölünmüş, parçalanmış bir durumdadır. Bu duru demokrasi savaşımında gençliğin üstlenmesi gereken etkin işlevi yerine getirmesini engellediği gibi, buna bağlı olarak, işçi sınıfının, emekçi halkın savaşımına da zarar vermektedir. Bu nedenle, gençliğin etrafında savunma çemberi oluşturmak, yalnız gençleri saldırılardan korumakla kalmayacak, genel demokrasi savaşımını da güçlendirecektir.

Gençliğin tek başına faşist saldırıları ortadan kaldırması olanaksız olduğuna göre, bunu da demokratik kuruluşların eylem birliğine bağlı olarak düşünmek gerekir.

Okullarda ve yurtlarda oluşturulacak «can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü komiteleri», gençliğin etrafında savunma çemberi oluşturmak konusunda bir biçim olarak düşünülebilir. (Fakat özellikle «can güvenliği komiteleri»ni valnız okullarda ve yurtlarda değil, bütün yerleşim merkezlerinde düşünmek gerekir; faşist saldırıların ulaştığı boyutlar okulların ve yurtların sınırlarını aşmıştır. Bugün sokakta yürüyen herhangi bir yurttaşın bile can güvenliği yoktur.) Öğrencılerin, öğretim üyeleri ve öğretmenlerin, okul ve yurt işçilerinin, çalışan diğer personelin, annelerin, babaların, velilerin oluşturabileceği «can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü komiteleri», demokratik kuruluşların eylem birliği çerçevesinde ve onların denetiminde gerçekleşebilir. Bu komitelerin göreceği işlevi, çalışma biçimini, yaygınlaşma sınırını demokratik kuruluşıar ortak toplantılarında saptayabilirler.

«Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü komiteleri» aynı zamanda gençliğin demokratik eylem birliğinin oluşmasında da ileri bir adım olabilir. Çünkü bu komitelerde, faşist saldırılara karşı olan öğrenci gençlik kitlesinin ezici çoğunluğu temsil edilecektir. Böylelikle öğrenci kitlesi, biraraya geldiğinde gücünün kat kat arttığının bilincine pratikte varmış olacaktır. Bu da, gençliğin demokratik eylem birliğinin oluşumunu çabuklaştıran bir etken olarak ortaya çıkacaktır.

Ülkemizin içerisinde bulunduğu ve egemen güçlerin yarattığı ağır toplumsal koşullar, bütün ulusal demokratik kuruluşların eylem birliğini, gençliğin demokratik eylem birliğini, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü komitelerinin kurulmasını zorunlu kılmaktadır. İlerici yurtsever gençlik, sorumluluğunun bilincinde olarak, bu doğrultuda üstüne düşen görevleri yerine getirmekten kaçınmayacak, işçi sınıfı ile tüm ulusal demokratik güçlerle omuza omuza savaşmaya devam edecektir.

ÇEŞİTLİ MAOCU GRUPLARIN DIŞINDA KALAN İLERİCİ, DEMOKRATİK, SOLCU, YURTSEVER, DEVRİMCİ GENÇLİK KESİMLERİ, DEMOKRATİK EYLEM BİRLİĞİ İÇERİSİNDE BİRLEŞEBİLİRLER. BUNA, POLİTİK GÖRÜŞÜ NETLEŞMEMİŞ, ANCAK BİLİNÇSİZ DE GERİCİ FAŞİST GÜÇLERE KARŞI OLAN GENÇLİK KESİMLERİNİ DE KATMAK GEREKİR. BÖYLESİNE BİR EYLEM BİRLİĞİ SAĞLANDIĞI TAKDİRDE, MAOCU AKIMA KAPILANAN İYİNİYETLİ DEVRİMCİ GENÇLERİN DE BU EYLEM BİRLİĞİ İÇERİSİNE ÇEKİLEBİLECEĞİNDEN KUŞKU DUYMAMAK GEREKİR.

EGEMEN GÜÇLER VE ONLARIN POLİTİK KARARGÂHI MC, ÖNÜMÜZDEKİ GÜNLERDE GENEL BİR SALDIRI HAZIRLIĞI İÇERİSİNDEDİR. ÜST DÜZEYDE SIKLAŞAN GÖRÜŞMELER, ÇEŞİTLİ TOPLANTILARDA BUNU GÖSTERMEKTEDİR. ONLAR İŞÇİ SINIFINI, EMEKÇİ HALKI, İLERİCİ - DEMOKRATİK GÜÇLERİ 12 MART'LARLA, FAŞİST DARBELERLE TEHDİT EDİYORLAR. AMA TEHDİTLERİ SÖKMEYECEKTİR! ÇÜNKÜ, ÜLKEMİZDE İLERİCİ - DEMOKRATİK GÜÇLER FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEK KADAR GÜÇLÜDÜRLER.

MC'YE VE GERİCİ, FAŞİST

İkinci dönem başlarken

Bir ders dönemini arkada bıraktık. Bu süre içinde ortaöğrenim gençliği yeni mevziler kazandı. Dönemecin aşılıp ileri bir düzeyde, tutarlı bir raya kavuşmada ileri adımlar atıldı. Bir çok okulda eğitsel kol çalışmaları işletildi, bir ölçüde demokratikleştirildi. Öğrenci Yönetim Kurulları, Öğrenci Temsicilikleri kuruldu. Özellikle bazı bölgelerde işçi sınıfına düşmen akımların ortaöğrenim gençliği içindeki etkilerinin yokedilmesinde başarılar elde edildi. Bu akımların doğurduğu yanlış çalışma ve mücadele yöntemleri, anlayışları, hem bu unsurları tecride götürürken, hem de sapık akımlara kapılan birçok iyi niyetli, namuslu, dürüst ilerici, yurtsever öğrencinin gerçekleri görmesini getirdi. Birçok okulda ise, asgari ilkeler temelinde ve somut, gerçekçi bir eylem birliği sağlandı, ya da bu doğrultuda çalışmalara başlandı. Fakat bunlara karşın, kendiliğindenciliğin, dağınıklığın henüz büyük ölçüde kırılamadığı görülüyor. Kuşkusuz ki bunda gerici - faşist güçlerin saldırıları, ağır baskıları, gerici dernekler yasası, okul ve disiplin yönetmeliklerinin de rolü vardır.

MC'nin sorunlara sorun kattığı bir ders yılındayız. Bunların başında gerici - ırkçı - faşist ders kitapları geliyor. İşbaşına geçtiğinden beri, işbirlikçi tekelci sermayenin faşist özlemlerini dile getiren, faşizme kitle tabanı oluşturmaya çalışan eli kanlı MC, ders kitaplarını da bu doğrultuda kullanmak istemektedir. Ödevlerle öğrencinin sosyal gelişimi engellenmeye çalışılırken, yeni uygulamalarla sınıf geçme, üniversiteye girme daha da güçleştirilmektedir.

Ortaöğrenim gençliği akademik - demokratik ve maddî - kültürel haklarını daha kitlesel bir şekilde duyurdukça, bu özlük sorunların çözümünün karşısına egemen sınıflar açıkça dikilmektedirler. Birçok acil ve somut sorunlar doğrultusunda sistemli bir kampanya yürütülmesi bu açıdan daha bir önem kazanmaktadır.

Fakat aynı zamanda ortaöğrenim gençliği bugün, üniversitelerde hüküm süren kaostan da gerekli dersleri çıkarmalıdır. Temel mücadele anlayışı olarak kitlesel eylem birliğini torpilleyici, sorumsuz, maceracı çıkışlar yerine, aktif kitle direncinin gündeme getirilmesi gerekir. Ki bunlar da, işçi sınıfı ve genel demokratik hareketle uyum içinde olmalıdır. Sözkonusu mücadelenin kitlesel, kalıcı ve sonuç verici olabilmesi için, özlük akademik - demokratik, maddi - kültürel sorunlar ile genel siyasi hedefleri ustaca birleştiren somut ve gerçekçi bir eylem programı çerçevesinde, en geniş demokratik güç ve eylem birliğinin sağlanması da gereklidir. Kısa vadede, üst düzeyde böyle bir birlik olanaksız göründüğünden, özellikle ilerici yurtsever liselilere düşen görev birimlerde, tek tek okullarda bu çalışmaları gerçekleştirmek için bütün olanaklarını seferber etmektir.

Gerici, ırkçı, faşist ders kitaplarına karşı ortaöğrenim gençliğinin yükselen hoşnutsuzluğu, giderek politik bir öze, MC'ye karşı yönelmektedir. Özellikle bu istem, en geniş ortaöğrenim kitlesini ulusal demokratik güçlerin «MC'ye karşı savaşım» verdiği alana çekmektedir. Genel planda verilen demokrasi savaşımının yükselmesine paralel olarak, ortaöğrenim gençliğinin akademik demokratik mücadelesi de bu doğrultuda genişleyecek, yeni ve daha yüksek biçimler kazanacaktır. Bu nedenle, özlük sorunları sistemli bir hale getirip genel politik hedeflerle kaynaştırmak ve mücadeleyi tutarlı bir raya oturtmak görevi günümüzde büyük önem kazanmaktadır. Herkese büyük sorumluluklar düştüğü bu dönemde, ilerici - yurtsever öğrenciler de tüm enerji ve olanaklarını seferber etmeli, çalışmalarının disiplin ve örgütlülük düzeyini yükseltmelidirler.

Gerici ders kitaplarının derhal toplatılması, acil demokratik istemlerimizin gerçekleşmesi ve işçi sınıfımızın önderliğinde yükselen kitlesel çıkışlarda saf tutmak için İLERİCİ LİSELİLER GÖREV BAŞINA!..

ORTA ÖĞRENİMDE NE YAPILMALI?

Dünya'da ve Türkiye'deki gelişmeler ve egemen sınıfların gerici politikası, ortaöğrenim gençliğini de giderek daha fazla savaş alanına dahil ediyor. Öncelikle liselerde okuyan gençler, gerçekçi bir eğitim sistemi ve yarınlarına güvenle bakabilmek istiyorlar. Gerici - faşist güçlerin, eli kanlı cinayet ve soygun şebekesi MC'nin ortaöğrenim politikası ise, bu gençlerin özlemlerine tamamen karşıttır. Dörtbaşlı koalisyonun orta öğrenimli gençlere verdiği kanlı faşist terör, öğrenciyi elini kolunu ve düşüncesini bağlayan gerici - faşist yönetmelikler, eleyici - ezberci - gerici eğitim, olanaksızlıklar, fırsat eşitsizliği, sömürü ve baskıdır. Bu durumda ortaöğrenim gençliği ne yapmalıdır?

DEMOKRATİK EYLEM BİRLİĞİ SAĞLANMALIDIR.

Herşeyden önce ortaöğrenimli gençler tüm güçlerini birleştirmelidirler.

Bu sorunun ikili bir yapısı vardır: Birincisi, farklı politik eğilimlerin asgari demokratik platformda birleşmesi. İkincisi ise, en geniş kitlenin ve özellikle sorunlara kayıtsız, ilgisiz durumda bulunan geniş kesimin akademik - demokratik mücadele platformuna çekilmesidir. Bugün, hızlı bir uyanış içinde bulunmasına rağmen, ortaöğrenim gençliğinin önemli bir kesimi mücadele dışında kalmaktadır. Bu kesime, çok çeşitli yollarla (akademik sorunların bütünlüklü bir şekilde teşhir edilmesi, bu sorunların nedenlerinin gerçek kaynağının gösterilmesi, gerici güçlerin, çarpık düzenin sorunlarının heryerde, herzaman karşımıza çıkacağı ve bu nedenle yaşamın her alanında tutarlı bir şekilde bunlarla mücadele edilmesi gerektiğinin vurgulanması v.b.) politik bilinç götürülmesi en önemli görevlerden birisidir. Hatta buna, gerek dünya ve gerekse Türkiye çapında ilerici güçlerin yükselişinin gösterilmesini, ileri demokrasi ve sosyalizm hedeflerinin somutlanmasını da eklemek zorunludur. Orta öğrenim gençliğinin demokratik güç ve eylem birliğini sağlamada diğer bir görev de, farklı politik eğilimlerin asgari anti - faşist, anti - emperyalist platformda birleşmesidir. Bugün ortaöğrenim gençliğinin kitle örgütünün yaratılması sorunu öylesine bir keşmekeşe sürüklenmiştir ki, kısa vadede üst düzeyde bir güç birliği yaratmak olanakları sınırlıdır.

Herbir «ortaöğrenim derneği» kendisini tek kitle örgütü ilan ediyor. Oysa «tek kitle örgütü» **tektir** ve bütün ilerici demokratik güçleri birleştirir. Yoksa herhangi bir siyasi grubun tepeden inme, kitleden kopuk olarak açtığı bir derneğe tek kitle örgütü değil, o grubun tekkesi denir. Bu tür bölücü girişimler, dar grupçu tutumlar zarardan başka birşey getirmez. **Ortaöğrenim gençliğinin gerçek tek kitle örgütü; kendiliğinden yükselen mücadelenin ateşi içinde, birimlerdeki çalışmalarıyla bu mücadeleyi bilinçli bir raya oturtmaya çalışan ilericilerin özverili çalışmalarıyla ve çeşitli anti - faşist, anti - emperyalist unsurların asgari ilkeler temelinde, somut gerçekçi bir eylem programı çerçevesinde güç ve eylem birliğine yönelmeleriyle, ancak bu birim çalışmaların belirli bir düzeye ulaşması sonucu kurulabilir.** Hatta ülkedeki genel politik durumun doğru bir değerlendirilmesi yapılarak uygun bir zaman seçilmelidir.

Bugün mevcut ortaöğrenim derneklerinin teori ve eylem yarıştırmakla meşgul (!) oldukları bir ortamda **demokratik güç ve eylem birliğini tek tek okullarda kurmak gerekmektedir.** Nitekim bu tür çalışmalar tepeden inme «tek kitle örgütü» efsanelerini yıkmakta ve «gerçek kitle örgütünün» maddi zeminini hazırlamaktadır.

GERÇEKÇİ BİR EYLEM PROGRAMI ZORUNLUDUR

Gerçekçi bir program etrafında birleşme hedefini koymamızın nedeni, herşeyden önce «teorik tartışma» adı altında süren, kavram kargaşasına yol açarak ortalığı toza dumana bulayan kaosa son verme zorunluluğudur. Çünkü böyle bir ortam, gençliğin bilincinde bireyci eğilimleri, subjektivizmi doğurmaktadır. **Üstelik «teori inşa etmek», «teoriyi geliştirmek», «katkı yapmak», ne gençliğin görevidir ne de sadece bir ülkenin devrimcilerinin... Görevden kaçmanın bir yolu pasifizm ise, diğer yolu «yüksek» görevler yüklenerek asıl yapılacak olanları atlamaktır!**

Bu kargaşadan uzak durmak elbette öğrenmeyi yavaşlatmak anlamına gelmez. Ancak sömürü ve baskı düzenine karşı mücadeleye katılmadan, akademik demokratik halklar uğrunda, ulusal demokratik, halktan yana bir eğitim sistemi için mücadeleye girişmeksizin ne gerçek bir öğrenim edinilebilir, ne de öğrenimin amacına ulaşılabilir. Bu yüzden orta - öğrenim gençliğinin, **birimlerde** anti - faşist, anti - emperyalist güç ve **eylem birliği, somut, gerçekçi bir eylem programı etrafında sağlanmalıdır.** Bu program, acil akademik talepleri, birim örgütlenmenin hayata geçirilmesini, demokratik kültürel etkinlikleri vb. içerir. Özellikle içinde bulunduğumuz dönemde gerici - faşist güçlerin, MHP'nin demogojilerinin, çağdışı, gerici, ırkçı, sömürücü, bilim - sanat düşmanı, demokrasi ve halk düşmanı, saldırgan yüzlerinin teşhiri ve genel anti - faşist mücadele ile **somut dayanışma biçimlerinin** ortaya çıkarılması büyük önem taşımaktadır.

KİTLESEL ÇIKIŞLAR TEMELDİR

Öğrencilerin önemli bir kesiminin okullardaki demokratik savaşıma ilgisiz kalmalarının başlıca nedenlerinden birisi; maddî kültürel sorunların küçümsenip, «teorik tartışmalar»la meşgul olunması ise, bir diğeri, maceracı grupsal çıkışlar ve bireysel terörizmdir. Zaten «okulculuk», öğrenci gençliğin sınıfsal yapısı ve faşist baskılar sonucu, kendine maddî zemin bulabilmektedir. Fakat bazı öğrencilerin goşizmden kaynaklanan yanlış tutumları, pasif tavrı daha da güçlendirmekte hatta birçoklarını gericiliğe bile itebilmektedir. «Aktif mücadele» adı altında öne sürülen bu tür maceracı çıkışlar aynı zamanda, demokratik güç ve eylem birliğini torpilleyici bir rol oynamaktadır. Gerici - faşist uygulamalar karşısında bizi eylemsizliğe götürecek «aman provakasyon olur» mantığının yanlışlığı kadar, zararlı «keskinliklere» yolaçan «nerede hareket orada bereket» anlayışının da pratikte girdiği çıkmaz açıkça görülmüştür.

«Kitle çalışmaları, kitle mücadeleleri, kitle direnci, birleşik cephe, asla macera!» (C. 1, s. 141). Büyük anti - faşist, devrimci lider Georgi Dimitrov'un belirttiği bilimsel mücadele anlayışı da zaten budur.

İLERİCİ, YURTSEVER VELİLERLE YENİ DAYANIŞMA BİÇİMLERİ BULUNMALIDIR!

Çocuklarının can güvenliğini tehlikede gören veliler, birçok yerde, öğrencilerin yanında yerlerini almaktadırlar. Bu hareketi daha etkin hale getirmek için öğrenci velilerinin yığınsal olarak örgütlenmeleri, ayrıca Okul Aile Birlikleri, Koruma dernekleri gibi kuruluşlarda her türlü öğrenci sorunlarını gündeme getirmeleri, okul yaşamının demokratikleştirilmesi doğrultusunda etkin ve somut bir mücadele vermeleri de gerekir. Öğrenci velileri arasındaki —özellikle emekçi velilerin— okul yaşamına ilgisiz kalma anlayışı kırılmalıdır. Analar, babalar, çocuklarının can güvenlikleri söz konusu olduğunda değil, her an için, okul yaşamının bütün sorunlarına eğilmelidirler. Çocuğun her bakımdan iyi bir şekilde eğitilmesini sağlamak öğrenci velisinin, öğrenci ailesinin

MC'NİN FAŞİST DERS KİTAPLARI TOPLATILMALIDIR!

MC'nin faşist ders kitaplarına karşı savaşım gün geçtikçe gelişiyor. Toplumun her kesiminden binlerce ilerici, yurtsever, devrimci bu savaşıma omuz veriyorlar. Ortaöğrenimde okuyan onbinlerce öğrenci bu faşist kitapları, MC'yi protesto ediyor. Bu faşist kitapların kaldırılması için boykotlar, yürüyüşler yapıyorlar.

Bu protesto eylemlerinin bize ulaşan en son örnekleri Salihli ve Mersin'den.

SALİHLİ :

Salihli İlerici Gençler Derneği, MC'nin gerici faşist ders kitaplarını ve gerici eğitimi protesto eden bir bildiri yayınlayarak tüm ilerici yurtsever güçleri bu konuda savaşıma çağırmıştır. Salihli'de tüm okullarda öğrencilere ve halka dağıtılan bildiride **«bu çağdışı kitapların derhal toplatılmasını istiyoruz»** denmektedir.

MERSİN :

Gerici eğitimi ve MC'nin faşist ders kitaplarını protesto eden **Mersin Tevfik Sırrı Gür Lisesi** öğrencileri 12 Ocak 1977 günü üç gün süren bir boykot yapmışlardır. 14 Ocak 1977 günü ise, Tevfik Sırrı Gür Lisesi öğrencilerinin başlattığı boykotu desteklemek amacıyla **Atatürk Lisesi** ve **Meslek Yüksek Okulu** öğrencileri de bir günlük boykot yapmışlardır.

Boykottaki bir grup öğrenci gazetemize yaptıkları açıklamada : (Devamı 11. sayfada)

DERS KİTAPLARINA HAYIR!

vazgeçilmez görevidir. İlerici - yurtsever öğrenciler bu doğrultuda analarını babalarını uyarmalı, harekete geçirmeli, onların birleşip örgütlenmeleri, okul yaşamında aktif rol oynayabilmelerine yardımcı olmalıdırlar.

İLERİCİ ÖĞRETMEN - ÖĞRENCİ DAYANIŞMASI GÜÇLENDİRİLMELİDİR

Öğretmenler, eğitimin öğrenciler kadar önemli bir unsurudur. Gerici iktidarlarla oldukça derin çelişkileri olan bir kesimdir. Bu yüzden ilerici yurtsever öğrenciler, öğretmenleriyle demokratik bir dayanışma içine girmeye çalışmalıdırlar. En geniş öğretmen kitlesinin anti - faşist, anti - emperyalist saflarda birleşmesi öğrencilerden çok yurtsever öğretmenlerin görevidir. Özellikle TÖB-DER'li öğretmenler öğrenci sorunlarının çözümlenmesi, Öğrenci Birliklerinin kurulması, eğitsel kolların demokratik bir öz ve biçimle işletilmesi konularında etkin rol oynamalıdırlar. Eğitimin gerici, ezberci, eleyici karakterinin, fırsat eşitsizliğinin, faşist okul ve disiplin yönetmeliklerinin, büyük ölçüde etkisiz hale getirilmesi için, **yurtsever öğretmenler, öğrencilerinin yanında yer almalıdır.** Öğretmenler kurulu içinde ilerici, yurtsever bir çoğunluk oluşturması, gerici yöneticilerin öğretmenler üzerinde baskı kurmalarının engellenmesi bu doğrultuda oldukça önemli adımlar olacaktır. Öğrencilerin de bir yandan gerici iktidarların uşaklığını yapan, yozlaşmış öğretmenlere karşı mücadele ederken, diğer yandan yurtsever öğretmenlerin cezalandırılmasına, sürülmesine karşı aktif bir kitle bloku oluşturmaları, öğretmenlerine sahip çıkmaları ve onları savunmaları gerekir.

Şüphesiz ki, ilerici, yurtsever, halktan yana **öğretmen - öğrenci dayanışmasının** en verimli olacağı alanlardan birisi de, eğitsel kol çalışmalarıdır. Eğitsel kol başkanlıklarına ve yönetim kurullarına ilerici öğrencilerin seçilmesi, yurtsever öğretmenlerin de eğitsel kollarda «rehber öğretmen» olmaları geniş öğrenci kitlesinin demokratik, kültürel etkinlikler içinde, bilimsel bir doğrultuda yetişmesini bir ölçüde sağlıyabilecektir.

Özellikle faşist saldırıların sözkonusu olduğu yerlerde **çevre halkıyla sıkı ilişkiler** kurup demokratik bir dayanışma sağlamak sorunu da önem kazanmaktadır. Okullara kanlı saldırılar düzenleyen **komandolara, yurtsever aileler** semtlerinde yer vermelidirler. Saldırı üssü olarak kullandıkları yuvalardan atmak için mücadeleye girmelidirler. Mahalli demokratik kitle örgütlerinin işlevlerinden başlıcası budur. Bu tip örgütlenmeler «üniversite devrimcileri»nin tekelinden çıkarılmalı, semt sakinlerinin gerçek kitle örgütlenmesi haline getirilmelidir.

İŞÇİ SINIFI VE DEMOKRASİ HAREKETİYLE UYUM DİRİMSELDİR.

Ortaöğrenim gençliğinin temel sorunlarının çözümü ancak işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak beylerinin egemenliğine son verilip, emperyalizme bağımlılığın kırılacağı, ileri demokratik bir düzende sağlanabilecektir. Çünkü **çağdışı ortaöğrenim sistemi, varolan sosyo - ekonomik düzenin ürünüdür.** Bundan çıkan sonuç şudur ki, ortaöğrenim gençliği yalnız özlük sorunlarının çözümü için verdiği mücadele ile başarıya ulaşamaz. İktidar mücadelesi ise gençliğin üstlenebileceği birşey değildir. **Tarih, halk kitlelerinden ayrı bir gençlik hareketinin başarıya ulaştığını hiç yazmamıştır.** İşçi sınıfının ulusal ve toplumsal kurtuluş yolundan yürümeyen gençlik hareketleri, ya gericiliğe teslim olmakta ya da aynı sonuca başka biçimde varan «sol» - maceracı bataklığa saplanmaktadır. Kendisini çağın devrimci akımıyla birleştiremeyen en parlak gençlik hareketleri bile sonuçsuz kalır. Ya da çoğu kez olduğu gibi objektif olarak gericiliğe ve karşı - devrime hizmet eder. Öğrenci hareketi, ancak işçi sınıfı önderliğinde kararlı ve sürekli olabilir. Akademik haklar için verilen mücadele, ancak işçi sınıfının mücadelesine bağlandığı ve genel planda verilen ortak demokrasi savaşımıyla birleştirildiği ölçüde başarıya ulaşır. Bütün bunların yanında özellikle faşist saldırıların hızla devam ettiği günümüzde, gençliğin bütün kesimlerinin çevresinde, geniş ve sağlam bir **savunma çemberi** oluşturulması, mücadelenin uzun vadeli hedefleri açısından olduğu kadar aynı zamanda **pratik** bir zorunluluk olarak da kendini dayatmaktadır.

İşçi sınıfı ve tüm ulusal demokratik güçlerin, işbirlikçi tekelci burjuvaziye karşı verdiği mücadeleden kopuk, «akademik» öğrenci eylemlerinin sonuçsuz olduğunu belirttik. Fakat aynı zamanda, demokrasi için savaş bir yandan faşizmin genel saldırısına karşı genel planda tüm demokratik güçlerin ortak savaşı ile yürütülürken, öte yandan her demokratik güç kendi mevziini sağlamlaştırmak zorundadır. Ortaöğrenim gençliği de, bir yandan genel demokratik mücadelede yerini alırken, öte yandan kendi özlük sorunları için savaşımı gevşetmemek durumundadır. Ancak o zaman daha geniş bir kitle savaş alanına girebileceği gibi, faşizmin mevzileri tek tek ele geçirmesi de önlenmiş olur. Bu ilke ışığında, bir yandan özlük sorunları için mücadeleye girişirken, öte yandan bu sorunların kaynağı somut olarak teşhir edilmelidir. **Özellikle genel planda verilen mücadelenin güçlü atılımlar kazandığı bir sırada, siyasi hedef ile somut ve acil akademik istemlerin sıkıca kaynaştığı halkayı bulmak; böylece özlük sorunlar için en geniş kitlenin dahil olduğu bir mücadeleyi ileri demokratik bir Türkiye savaşı ile birleştirmek gerekir.**

İşte «Ortaöğrenimde ne yapılmalı?» sorusuna, günümüzde verilmesi gereken yanıt budur.

GERİCİ DERS KİTAPLARINA KARŞI SAVAŞIM GÜNCELDİR

Gerici faşist karması MC, onbinlerce yurtsever öğretmen ve öğrencinin özlemlerine tamamen karşıt olarak, zaten çağdaşlıktan uzak olan ortaöğrenim sistemini, bu ders yılında çok daha gerilere; peygamber - halife zamanına, insanlık ve halk düşmanı padişahlarla, saray şaklabanı şairlerin dönemine ve orta asya çağına sürüklemiştir. Böylece, ders kitapları artık «MC'nin DERS KİTAPLARI» haline getirilmiştir. Bu olay yerli - yabancı tekellerin ve eli kanlı cinayet ve soygun şebekesi MC'nin kokuşmuş, gerici, saldırgan yüzünü iyice açığa çıkarmaktadır.

Onlar; ortaöğrenimi suspus edip, diğer toplumsal kesimleri ideolojik denetimleri altına almada **araç** işlevi görmesini istiyorlar.

Onlar; yüksek öğrenim gençliğini susturmak, ilerici öğretmen hareketini kırmak, devrimci işçi hareketini sekteye uğratmak ve yükselen demokrasi savaşımını zayıflatmak için «AĞACI YAŞ İKEN EĞMEK» - Sanat Liselileri, Öğretmen Liselileri ve tüm ortaöğrenimli gençleri istedikleri gibi **şartlandırmak** istiyorlar.

Onlar onbinlerce öğrenciyi, arzu ettikleri kalıba, biçime sokabilecekleri edilgen bir **çamur yığını** —üzerine istediklerini yazıp, çizebilecekleri, karalıyabilecekleri bir «BOŞ KÂĞIT» olarak görüyorlar.

Attığı her adımla, her çırpınışıyla daha da batağa saplanan MC ve işbirlikçi burjuvazi, sosyal bilimin en basit kurallarından ve yakın geçmişin olaylarından hiç birşey öğrenmemişe benzemektedir. Kolayca görülebileceği gibi, mevcut uygulama karşısında tüm demokratik kesimlerden tepkiler yükselmiştir. Hatta keskin sınıf savaşının dışında kalmaya, halkın gözünü bağlamaya çalışanlar bile, kamuoyundan yükselen tepkiler sonucu, «durumu kurtarmak için» MC'yi, gerici eğitim bakanını ve kitaplarını «protesto» etmek zorunda kalmışlardır.

Başta işçi sınıfımızın gerçek devrimci sendikal kitle örgütü **DİSK** olmak üzere, sendikalar, **işçi sınıfının anayasal haklarına, şerefine dil uzatanların görevlerinden alınmasını, kitapların derhal toplatılmasını ve MC'nin istifasını istemişlerdir. DİSK Genel Sekreteri Mehmet KARACA,** «bu bilim ve insanlık düşmanı kitapları okumayı ve okutmayı reddeden öğrenciler ve öğretmenler»in mücadelesinin, «seçimlere MC'siz girme» ve ileri demokratik iktidar için işçi sınıfının verdiği savaşın bir parçası olduğunu ve **ortak demokrası mücadelesinin zafere ulaşacağını** belirtmiştir.

TÖB - DER ilerici yurtsever öğretmenlerin bu kitapları okutmayacağını duyurmuştur.

TABİBLER ODASI «işçilerin doktorlardan daha az şerefli olduğu» iddiasını şiddetle kınamış, bu görüşün sahiplerinin «tıbbi yönden de» ele alınması gereken bir «sapıklık» içinde olduklarını belirtmiştir.

TÜRK DİL KURUMU, «dil devrimi, düşünce özgürlüğü, laiklik, halkçılık, devrimcilik gibi Cumhuriyetin temel değerlerinin yaralandığını,» ilgili bilim dallarında «bilgileri olmadığı anlaşılan» kişilere «ısmarlama» yazdırılan kitaplarda «telkin yoluyla şartlandırma» yöntemi uygulanıp, «öğrencilerin özgür düşünmekten, kişiliklerini geliştirmekten alıkonulmaya çalışıldığı bildirilmiştir.

İLERİCİ SAYLAVLAR (Parlamenterler) da, oturumlarda, komisyonlarda, gerici - ırkçı - faşist kitapları eleştirmişler «soruşturma», «gensoru» gibi çeşitli parlamento içi mücadele yöntemlerini gündeme getirmişlerdir.

ÖĞRENCİ VELİLERİ, çocuklarını MC'nin kanlı ellerine terketmeyeceklerini, kendi çocuklarının **kendilerine karşı** yetiştirilmesine asla göz yummayacaklarını açıkladılar.

Bu arada bir çok lisede telgraf - imza kampanyaları, kitap yakma eylemleri bilimsel olmayan dersleri ve sınavları protesto için «derse girmeme», «boş kâğıt verme» gibi çeşitli boykotlar, yürüyüş, miting ve gösteriler boy göstermiştir.

Halka ihanet cephesi MC, gerici eğitim bakanının ağzından, «kasıtlı yorumlar...», «matbaa hatası...», «dizgi yanlışlığı...» gibi mantık dışı sözlerle, komandocu - ırkçı - faşist Talim Terbiye Kurulu başkanı Kardaş'ı görevinden alıp müşavir yapmakla, bir iki sayfayı programdan çıkarmakla **eğitimin tümüyle gerici karakterini,** kendi bilim düşmanı gerici yüzünü örtbas edebileceğini sanmamalıdır. Yalnızca «durumu kurtarmak için» bir iki protesto bildirisi yayınlayanlar bunu yeterli görseler da, başta işçi sınıfımız olmak üzere, demokratik güçlerin, yurtsever öğrenciler, öğretmenler, öğrenci velilerinin mücadelesi durmamıştır, durmayacaktır da!..

Çünkü; MC'nin bütün kitapları, anlaşılmaz bir Arapça - Farsça - Osmanlıca diliyle yazılmıştır. Tüm (ahlâk, felsefe, sosyoloji, askerlik, tarih, edebiyat... gibi) kitaplarda baştanaşağı çağdışı, bilimdışı, insanlık - halk - cumhuriyet ve emek düşmanı, ırkçı - şoven, şeriatçı ve faşist bir içerik hakimdir.

Bugün gerici ders kitaplarına karşı mücadele büyük önem kazanmaktadır: Birincisi, derslerin bilimsel yöntemlerle işlenmesinin, araştırma, inceleme, tartışma olanaklarını engellendiği, «kitaptan ezberleme» yönteminin uygulatıldığı ülkemizde, ders kitaplarının rolü, **öğretmene ve öğrenciye rağmen,** oldukça fazladır. Bu olanağı da (!), egemen sınıflar öğrencileri istedikleri yönde şartlandırma ve böylece ezilen, sömürülen sınıf ve tabakaları ideolojik denetim altına alma, mücadelelerini sekteye uğratma, çarpıtma doğrultusunda kullanmaktadır. **İkincisi,** MC'nin öğrenci düşmanı, gerici yüzü, geniş kitleler ve ortaöğrenim gençliği önünde iyice teşhir olmuş durumdadır.

Kitapların derhal toplatılması, akademik görünümlü bir istem olmakla birlikte, doğrudan politik bir öze yöneliktir. MC'nin verdiği sözümona ödünler yeterli olmak şöyle dursun, tam bir sahtekârlık, ikiyüzlülük örneğidir. **Ortaöğrenimli gençler, bu gerici, ırkçı, faşist kitaplardan kurtulmak için kesinlikle MC'den de kurtulmak gerektiğini anlıyorlar.** Böylece, özlük bir sorunun çözümü için mücadele, genel demokrasi savaşımının ortak hedefi ile sıkıca kaynaşıyor.

BUGÜN GERİCİ - IRKÇI - FAŞİST DERS KİTAPLARININ TOPLATILMASI, İLERİCİ ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİ KURULUŞLARININ, DEVRİMCİ SENDİKALARIN, TÜRK DİL KURUMUNUN DA KATILACAĞI BİLİMSEL - ÖZERK BİR KURULCA YENİDEN HAZIRLANMASI, ORTA - ÖĞRENİM GENÇLİĞİ İÇİN ACİL VE SOMUT BİR HEDEFTİR!

Tüm namuslu anaların, babaların, öğrencilerin, öğretmenlerin, işçilerin, aydınların, tüm ulusal demokratik güçlerin, ortak hedefe yönelik sıkı bir uyum ve birlik - dayanışma kurmaları, güçlendirmeleri zorunludur.

ÖĞRETMENLERİ

MC'nin çağdışı, bilimdışı kitaplarını okutmamak yurtseverlik görevinizdir. Öğrencilerinize yanlışı göstermek, doğruyu gerçeği anlatmak, insanlık ve öğretmenlik görevinizdir. Sınıflarda konuları tartışmalı işleyin! Sınavların bilimdışı, ırkçı, şeriatçı görüşlerin genç beyinlere empoze edilmesi için bir araç olmasını önleyin. Öğrencilerinizi bu safsataları ezberlemeye zorlamayın ve onlara destek olun!

TÜM NAMUSLU ÖĞRENCİ VELİLERİ!

Gerici kitapları reddeden çocuklarınızı vargücünüzle desteklemelisiniz. **Kendi evlâtlarınızı kendinize karşı;** işsizlikten, pahalılıktan kurtulmak, özgür ve mutlu bir yaşama kavuşmak için verdiğiniz uğraşa karşı **şartlandırma çalışmalarına asla göz yummayın.** Çocuklarınızın eğitiminde, sorunlarının çözümünde etkin bir yer tutabilmek için birleşin, örgütlenin.

— İlerici, çağdaş hukukçular, tüm demokratik güçler ve kuruluşlar!

Gerici kitaplara karşı verilen savaşımı gevşetmeyelim, peşini bırakmayalım!

İlerici, yurtsever Liseliler!

GERİCİ DERS KİTAPLARININ D E R H A L TOPLATILMASI, BİLİMSEL - ÖZERK BİR KURULCA YENİDEN HAZIRLANMASI İÇİN, ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN YANINDA, «DEMOKRATİK LİSE» YOLUNDA İLERİ!

NAZIM HİKMET köşesi

(Geçen sayıdan devam)

1929 Temmuz'unda ulaşım işçilerinin grevi patlak verdi. Nâzım «Sesini Kaybeden Şehir» adlı şiiriyle destekledi onları. Yine 1929 yılında «Jakond ile Si-ya-u» destanını yayınladı. 1930 yılında iki şiir kitabı daha çıkardı: «Varan 3» ile «1+1=1».

Nâzım'ın yüreği umut ve geleceğe inançla doluydu. İşçi ve emekçilerin mutlu, yaşanası dünyayı kendi elleriye kuracaklarına inanıyordu.

Topraktan, ateşten ve demirden
doğanların
en mükemmeli doğacak bizden...
Ve insanlar ellerini
korkmadan
düşünmeden
birbirlerinin ellerine bırakarak
yıldızlara bakarak :
«Yaşamak ne güzel şey»
diyecekler....

İnsanların yaşamak ne güzel şey diyecekleri dünyayı yalnız kendi emekçi halkı için değil, bütün halklar için istiyordu Nâzım. Kalküta'da emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı Hint halkının verdiği mücadeleyi anlatan «Benerci Kendini Niçin Öldürdü?» adlı manzum romanını yazdı.

1932 sonlarında Nâzım yeniden tutuklandı. «Komünizm propagandası» yapmakla suçlanıyordu. Bursa hapisanesinde en güzel lirik şiirlerinden biri olan «Karıma Mektuplar»ı yazdı.

Fakat,
emin ol ki sevgili,
zavallı bir çingenenin
kıllı, siyah bir örümceğe benziyen eli
geçirecekse eğer,
ipi boğazıma,
mavi gözlerimde korkuyu görmek için
boşuna bakacaklar
Nâzım'a!
Ben,
alaca karanlığında son sabahımın
dostlarımı ve seni göreceğim,
ve yalnız
yarı kalmış bir türkünün acısını
toprağa götüreceğim...

Nâzım mahkeme sonunda beş yıl hapse mahkûm edildi. Cumhuriyetin onuncu yılında çıkan afla şair 1933 de özgürlüğüne kavuştu.

1934 - 1937 arası Türkiye'de gericiliğin güçlenme yıllarıdır. Kendi dar sınıfsal çıkarları peşinde koşan büyük ticaret burjuvazisi ve toprak ağaları emperyalist devletlere karşı gittikçe daha teslimiyetçi siyaset uygulamaktaydılar. Örneğin, 1935 yılında Hitler Almanyası Türkiye dış ticaretinin yarısını eline geçirmişti.

Türkiye'nin ilerici güçleri, bu yıllarda bağımsızlığın korunması için mücadeleyi hızlandırdılar. Nâzım Hikmet 1936 yılında «Alman faşizmi ve Irkçılık Teorisi» adlı broşürü yayınladı. Bu broşür her şeyden önce Alman faşizminin Türkiye'deki uşaklarına karşı yazılmıştı.

1935 yılında yayınlanan ve şairin yergi şiirlerini içeren «Portreler» adlı kitapta ise Türkiye'deki gericilerin genel nitelikleri sergilenmekteydi. «Portrelerin arkasından Nâzım Hikmet yine 1935 yılında Habeşistan'daki faşist saldırıya ve İtalyan faşizminin Türkiye'deki kavuk sallayıcılarına karşı «Taranta Babu'ya Mektuplar» adlı destanını yayınladı. Destan barışın utkusuna ve savaş kundakçılığının yenilgisine inançla doludur.

Mussolini çok konuşuyor TARANTA-BABU!
Tek başına
yapayalnız
karanlıklara
bırakılmış bir çocuk gibi
bağıra bağıra
kendi sesiyle uyanarak
korkuyla tutuşup
korkuyla yanarak
durup dinlenmeden konuşuyor.
Musolini çok konuşuyor TARANTA-BABU,
Çok korktuğu için
çok konuşuyor!

İtalyan halkının ayaklanacağı, Duçe'yi de, Papa'yı da kovacağı gün yaklaşmaktadır.

Roma!
Kovadis Roma?
diye sorma!
Bizim oraların güneşi gibi aydın
ve ortada bu!
Sus TARANTA-BABU!
Sevgiyle
saygıyla
gülerek
haykırarak
sus!..
Dinle bak :
zincirlerini kırıyor
Roma'nın varoluşlarında SPARTAKUS!..

(Devam edecek)

AŞIK SEYRANİ'NİN KAVGASI SÜRÜYOR

170 yıl önce Kayseri'nin Everek kasabasında doğmuş olan Âşık Seyrani'nin koşmaları, nefesleri, destanları bugün de dipdiri yaşıyor. Halkımız yetiştirdiği bu büyük şâiri elden ele, dilden dile yaşatıyor. Yoksulluk içinde geçen yaşamı boyunca (ölümü 1866) zulme, haksızlığa, sofuluğa karşı koymuş; şiirlerinde halkın edebiyat geleneğini, ahlâk kurallarını ve inceliğini savunmuş olan Âşık Seyrani'nin yiğit tavrı bugün de şairlerimize örnek oluyor.

Toplumsal olayları inceleyen eleştirel bir zekâya ve sözünü sakınmayan bir kişiliğe sahip olan Seyrani'nin getirdiği en büyük yenilik, bağlı bulunduğu «zümre» edebiyatının dışına taşarak bütün halka malolmasıdır. XVI - XVII'nci yüzyıllardan sonra donuklaşan Alevi - Bektaşi edebiyatı XIX. yüzyılda oluşan toplumsal değişmelerden etkilenmiş ve bu yüzyılın en güçlü halk şairi sayılan Seyrani bu etkiyi taşlamalarıyla, destanlarıyla dile getirmiştir. Tanzimat döneminin Anadolu halkı üzerindeki etkilerini Seyrani'nin yüreği anlatmaya çalışmıştır.

Çok küçük yaşlarda şiir söylemeye başlayan Seyrani bir süre medresede okuduktan sonra, öğrenimini yarıda bırakarak İstanbul'a gitmiştir. O sırada Abdülmecid padişahtır. Kalem şâirlerinin arasına giren şair bir yandan devlet memurlarına ve sadrazama taşlamalar, hicviyeler yazarken, bir yandan da bilgisini geliştirmekte, aruzla şiirler yazmaktadır. Bu kentte yakından tanık olduğu haksızlıklar, düzmeceler ve baskı karşısında Seyrani rahat değildir. Softaların, kadıların, müftülerin içyüzlerini ortaya koymaktan çekinmez.

Şeyhülislama sor ey âlicenap
Sevaba günah der günaha sevap
Fukara hakkında hayırlı cevap
Söyleyecek diller sözden kurumuş.

diyerek, şeriat yasalarına göre yönetilen bir toplumda Şeyhülislâma böylesine seslenmek cesaretini gösteren Seyrani'nin şiiri Sadrazamı da yakalar :

Küçük lokma ile dolmaz avurdu
Ne yaman insan kastı kavurdu
Cihanın külünü göğe savurdu
Geçti sadarete hayvan olanlar.

Zulmün düşmanı Seyrani Padişahın baskısına değinerek :

Zulmünden Vekil-i Al-i Resul'ün
Hicaptan sikkenin kızılı çıktı

demekten kendini alıkoyamaz.

Düzmecenin, yalanın, haksızlığın baş düşmanı Seyrani, din kurallarına göre işleyen şer'iye mahkemelerini, kadıları bütün gücüyle taşlar :

Mahkeme meclisi icat olduğu
Çeşme-i rüşvetin akmaklığından
Kaza belâ ile âlem dolduğu
Kazların kadıya uçmaklığından
Mahkeme rüşvetçi, fetva şüpheli, şahit yalan
Hakkı iptal eylemekten kadılar âr etmez.

Telâşa kapılan saray buyruk çıkarır : Seyrani sürgüne gönderilecektir. Ancak yakın bir dostu onu yine Everek'e kaçırmayı başarır. Ölümüne dek burada yaşayacak olan Seyrani taşlamalarını, eleştirilerini sürdürür. Hocaların, sofuların Seyrani'den çok çekeceği vardır.

Eğlen hocam eğlen bir sualim var
İz'an nedir erkân nedir yol nedir
Seni bana gayet fazıl dediler
İçerimde bir yaram var bil nedir.

Kendi yaşamı da yoksulluklar, yoksunluklar içinde geçen Seyrani Baba insanlarının soluğunu yoklamaktadır :

Eyvah fukaranın beli büküldü
Medet ticaretin gücüne kaldık
......
Sene binikiyüz altmış sekizde
Alâmet dumanı çöktü çökecek
Dikilecek kudret kalmadı dizde
Ecel belimizi büktü bükecek

Yeni gördüğü bir kentteki görüntüyü anlatan Seyrani yaşadığı toplumdaki sınıfların bilincindedir :

......
Bir takım doldurur bir takım sunar
Bir takım susamış bir takım kanar
Bir takım söyünmüş bir takım yanar
......
Bir eli kâseli bir eli taslı
Bir takım keyflidir bir takım yaslı.

Öteki çağdaşları gibi yabancı sözcükler, tamalamalar kullanmasına karşın Seyrani'nin dili çok özenli ve temizdir. Özellikle fiilleri kullanışı ve uyakları çok ustadır. Seyrani'nin aşk şiirleri de büyük inceliktedir.

Başından geçen derin bir acı bile olsa abartmadan, usul bir türkü havasıyla söyler.

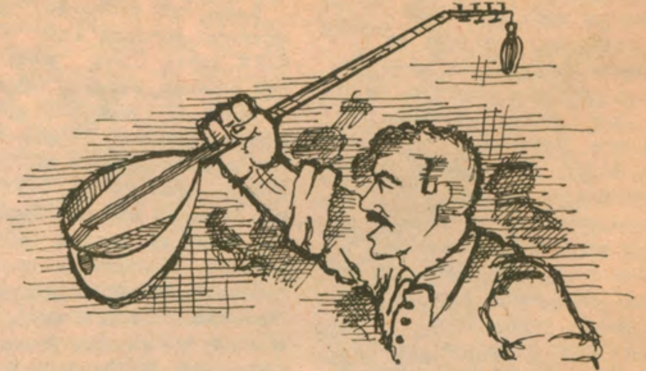
Ben bu aşkın acısını
Yanar çektim tüter çektim
Yedim gonca sillesini
Bülbül gibi öter çektim.

Seyrani'de gözyaşı ile alay, düşünce ile hiciv, öfke ile lirizm iç içe girmiştir. Şairin en duygusal görünen şiirinin temelinde bile derin bir düşünce yatar. Aşık Seyrani Anadolu'lu bir halk şairi olarak sanat görüşünü şu üç satırda söyleyivirir :

Irmaklar bulanır derya bulanmaz
Hakikata mecâz ili ulanmaz
İncelip Seyrani üzülmeyince.

Aşık Seyrani'nin yüzyıl önce gericilere, zalimlere karşı verdiği kavga bugün de sürüyor. Aşıklar sazlarıyla, şairler kalemleriyle faşizme, gericiliğe karşı verilen mücadeleye katılıyorlar. Geçtiğimiz yıl en az 20 halk şairinin tutuklanması, hapiste yatması, gözleri görmeyen bir kadın halk şairinin zindanda çürütülmek istenmesi, Pir Sultan'dan, Seyrani'den beri akagelen ırmağın yine akacağını gösteriyor. Ve bir soru sorarak akıyor bu ırmak :

Ne hikmettir şu dünyaya
Gelen ağlar giden ağlar
Soralım yoksula baya
Aslı nedir neden ağlar.

İGD sinema kolu ÇAĞRISI

İlerici Gençler Derneği Sinema Kolu, film çekimi, eğitim, film gösterileri gibi çalışmaların yanısıra genç sinemacıların ürünlerini değerlendirmek ve desteklemek amacıyla bir çağrı yayınlamıştır. Çağrı şöyledir :

Genç sinemacılar;

Yaptığınız filmlerin, senaryoların, değerlendirilmesine yardımcı olmak ve ileriye yönelik çalışmalarınızı desteklemek amacıyla «İ.G.D. SİNEMA KOLU» yapıtlarınızın kitlelere gösterilmesini ve tartışılmasını sağlamaktadır.

Bizlerle ilişki kurun.

Çağrıların afişleri akademi, yüksek okullar, sinema dernekleri ve demokratik kuruluşlara gönderilmiştir.

FAŞİST SALDIRILAR YENİ BİÇİMLER KAZANIYOR!

Geçtiğimiz günlerde, «Teknik Güç» dergisinin yazı işleri müdürü Zeki Erginbay faşist çeteler tarafından kaçırılarak öldürüldü. Kaçırıldıktan bir hafta sonra ölüsü Şile yolunda bir ormanlıkta bulunan Zeki Erginbay'ın öldürülüşü ile ilgili olarak bazı ipuçlarının faşist çetelerin bir saldırı üssü olarak kullanageldiği Edirnekapı yurdunda bulunduğu günlük basına yansıdı.

Demokratik kamuoyunda geniş tepkilere yolaçan Zeki Erginbay'ın faşist çeteler tarafından öldürülüşü ile ilgili olarak basına bir açıklama yapan İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ (İGD), yeni bir saldırı biçiminin geliştirilmek istendiğine dikkati çekerek demokratik basını ve kamuoyunu uyardı. İlerici gençler faşizme karşı bir gösteriye dönüşen Zeki Erginbay'ın cenazesine de kitlesel bir biçimde katıldılar ve faşist saldırıları protesto ettiler.

MAOCU PROVOKASYON

Baştarafı Sayfa 4 de

ve ilerleme savaşımına düşmandırlar.

Bunun için maoculuğa karşı savaşım, işbirlikçi tekelci burjuvaziye, faşist çetelere karşı verilen savaşımdan ayrı tutulmamalıdır.

Maocuların 5 Şubat günü yerine getirdikleri görevıerinden (!) sonra üç demokratik kuruluş kapatıldı. Fakat bütün ilerici demokratik güçler bu provokasyona ve alınan yasa dışı karara karşı seslerini yükselttiler. DİSK, CHP, İGD, İKD ve birçok demokratik kuruluş, bir yandan maocuların karşı-devrimci saldırısını kınarken, maocu saldırı bahane edilerek kapatılan üç örgütün derhal açılmasını istediler.

İLERİCİ GENÇLİK KAPATILAN

Baştarafı Sayfa 4 de

lığını devam ettirebilmektedir. Maocu bozkurtlar son provakosyonlarıyla tarihsel görevlerini yerine getirmişler, faşist komandoların ve burjuvazinin diğer güçlerinin yetmediği yerde MC'ye yardıma koşmuşlardır. Saldırı için dayanak olarak ne gösterilirse gösterilsin son saldırı, maocu bozguncuların karşı devrime hizmet ettiğinin geniş yığınlarca anlaşılmasında önemli bir gösterge olmuştur.

MC'nin bu saldırılarına, sıkıyönetim tehditlerine karşı İlerici Yurtsever Gençlik olarak gündemdeki tüm ulusal DEMOKRATİK GÜÇLERİN İŞÇİ SINIFI ÖNCÜLÜĞÜNDEKİ EYLEM BİRLİĞİ belgisinin altını tekrar çizmekte yarar görüyoruz. **En kısa zamanda tüm demokratik kuruluş ve güçler bir eylem platformu saptamak ve güç birliğini somutlamak için bir araya gelmelidirler.** Türkiye ilerici gençliği faşizme geçit vermeme yolunda işçi sınıfı ile omuz omuzadır, demokratik örgütleri kapatılmış olan öğretmen, memur ve teknik elemanların sonuna kadar yanındadır.

türkiye gençliğinden kısa haberler

(Baştarafı 2. sayfada)

Osman Yılmaz adlı üyemiz saat 19.00 sıralarında Mavi Köşede onbeş kişilik bir faşist gurubun muştalı, demir çubuklu saldırısına uğramıştır. Arkadaşımız başından ağır yaralanmış ve başına sekiz dikiş atılmıştır. Halen hastahanede tedavi altındadır.

B.E.E. 3. sınıf öğrencisi, Veli Acar adlı üyemiz polisçe karakola götürüldükten sonra, bizzat Ü.O. lu faşistlere dövdürülmüş ve vücudunun birçok yerinden yaralanmıştır.

Aynı zamanda bir devlet dairesinde çalışan bir başka arkadaşımız muştalı - zincirli saldırıya uğramış, saldırı sonucunda birçok yerinden yaralanmış ve burun kemiği kırılmıştır.

Gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün böylesine tehdit altında tutulması, B.Y.Ö.K.D. üyeleri için ölüm tuzakları kurulması karşısında susacağımızı, yılacağımızı kimse sanmamalıdır. Halkımızla, ilerici kuruluşlarla dayanışmamızı sağlamlaştıracağız. Canımıza kasteden, okulları, yurtları faşist işgal altında tutan eli kanlı zorbalara ve destekçilerine fırsat vermeyeceğiz.

MENEMEN

Menemen İlerici Gençler Derneği birinci kongresi, 30 Ocak pazar günü; Faşizme Geçit Yok - Gençliğin Yolu İşçi Sınıfının Yoludur - Yaşasın Barış, Bağımsızlık, Demokrasi, Toplumsal İlerleme savaşımımız - 18 Yaşında Seçme Hakkı - Her İşyerinde Kreş - 141 - 142 ye Hayır - Eşit İşe Eşit Ücret - D.G.M. yi Ezdik, Yaşasın DİSK pankartlarıyla donanan salonda yapıldı.

Daha sonra sekreter Veli Aydın, derneğin 9 aylık çalışma raporunu okuyarak, yeni bütçeyi genel kurula sunmuş ve bütçe oybirliği ile kabul edilmiştir.

Dernek adına söz alan Meriç Kaptan, Levent Taş, Faruk Turan, Tankut Saraçoğlu; İşçi - köylü - öğrenci gençliğin sorunları üzerine genel bir değerlendirme yapıp, gelecek yıl için yapılacak işler hakkında genel kurula bilgi vermişlerdir.

Çevre il ve ilçe gençlik örgütleriyle, diğer demokratik kuruluşlardan gelen mesajlar okunmuş, daha sonra DİSK - TÖB - DER - İKÖK - İGD İzmir Şb. adına söz alan konuk konuşmacılar, işçi - gençlik dayanışmasının önemini belirtip, kongreye başarılar dilemişlerdir.

20 üyenin istemi üzerine «18 yaşında seçme hakkı ve Gaziantep İGD Şb. sinin açılması» ile ilgili öneriler oylamaya sunulmuş, oy birliği ile bu öneriler kabul edilip kongre kararı alınmıştır.

Daha sonra oylamaya geçilmiş, yeni yönetim kuruluna, Behzat Özge, Veli Aydın, Cengiz Özsavaç, Meriç Kaptan, Aşkın Özbengi, Zafer Öven, S. Yaşar Altıntaş yeniden seçilmişlerdir.

Kongre boyunca, anti-emperyalist barış, dostluk, dayanışmayı simgeleyen slogan ve marşlar söylenerek, işçi sınıfının geleneğine uygun olarak «gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» belgisinin somut örnekleri verilmiştir.

İ.Y.G. gazetesi olarak yeni yönetim kuruluna, barış, bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımlarında başarılar dileriz.

TRABZON

Maocu bozguncular ülkemizde bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımına ters düşen eylemlerini sürdürüyorlar. Trabzon'dan ilerici yurtsever gençler bunun kentlerinden bir örneğini şöyle açıklıyorlar :

«21.1.1977 günü saat 22.45'de Cumhuriyet mahallesinde kaynağı belirsiz bir patlama sonucu ağır yaralanan ve kaldırıldığı hastanede ölen **Yüksel ERİŞ'in** cenazesini almak için Numune Hastanesi önünde toplanan ve üç gece bekleyen devrimcileri polisle anlaşan maocular gençliği hastane önündeki kahvehaneye çekip 400 arkadaşı polise teslim ederek, devrimci potansiyelin dağılmasına neden olmuşlardır. Bu olay bahane edilerek gece ilerici - devrimci arkadaşların evleri aranmış, bazı eşyalarına el konulmuştur.»

Maocular bu eylemleriyle gerici güçlerin yanında olduklarını bir kez daha kanıtladılar, daha kanıtlayacaklarından başka...

DÜZCE

Düzce'de gerici güçler tarafından yoğun bir biçimde sürdürülen saldırı ve terör kampanyasına, ilerici gençliği yıldırma girişimlerine hız veriliyor. Düzce'deki faşist baskılarla ilgili olarak gazetemize bir bildiri gönderen Düzce'li ilerici gençler bu saldırıları boşa çıkaracaklarını belirterek şöyle diyorlar :

«Bu yılın seçim yılı olması gerici ,faşist karması MC'yi telâşa düşürmüştür. Emekçi halkın sırtından kazandıklarıyla kendi seçim propagandaları için, hayali temeller atarak, binasız, araçsız, öğretmensiz okullar açarak, oy toplama ve halkın gözünü boyama peşindedirler.

Düzce'de açılan YAY - KUR Meslek Okulu bunun bir örneğidir. Lise binasına el konarak, öğretmensiz, müdürsüz, araçsız ve gereçsiz açılan okulun yönetimine çağdışı bir düşünceye sahip Abdülkadir Araj'ı getirdiler. Orta dereceli okullarda yürürlükte olan faşist disiplin yönetmeliği, ilerici öğrenciler üzerinde uygulanmakta, ilerici öğrenciler sebepsiz dövülmekte ve ceza görmekteler.

Gerici kaymakam ve belediye başkanı işbirliği ile ilerici gençlerin astıkları afiş ve yazılar anında silinip sökülürken, maocu ve ülkü ocaklı faşistlerin yazı ve afişlerine el sürülmemektedir. Bu durum ilerici gençlerin baş düşmanlarını gün ışığına çıkarmaktadır.

KAHROLSUN GERİCİ EĞİTİM SİSTEMİ

YAŞASIN İLERİCİ GENÇLERİN BİRLİK VE DAYANIŞMASI!

YAŞASIN İGD!

DÜZCE'Lİ İLERİCİ GENÇLER

İ.Ü. EDEBİYAT FAKÜLTESİNDE FAŞİST İŞGAL SÜRÜYOR

Edebiyat Fakültesindeki gerici öğretim üyelerinin desteğinde faşist komandoların yürüttükleri faşist işgal tüm hızıyla sürmektedir. Fakültenin ancak üç bölümünde ders yapılabilmektedir. Bu bölümler: Türkoloji, Arap Fars Dilleri ve Türk Dil Edebiyatıdır. Faşist işgal nedeniyle yüzlerce öğrenci okula devam edemiyor. Fakültedeki idari işlemler 10.1.1977 günü sona erdi. Bir çok ilerici öğrenci idari işlemlerini yaptıramamıştır. Bu yüzden yüzlerce ileri öğrenci sömestir kaybetmişlerdir.

Öte yandan ilerici öğrenciler Dekanın **«Okula giremeyenlerin 30-40 kişilik bir gurup olduğunu ve okulda öğrenimin devam ettiğini belirten»** demeci üzerine okula giremeyenlerin söylenenden daha fazla olduğunu saptamak amacıyla bir imza kampanyası açmışlardır.

CERRAHPAŞA TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ: MAOCULUĞA HAYIR!

Maocular, kitlelere saygısızlığın, yeni bir örneğini Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde verdiler. Öğrenci sorunlarıyla ilgili forumda sadece kendi işçi sınıfı bilimine ters düşen görüşlerini yansıtmaya, ilerici yurtsever gençlere hakaret etmeye kalktılar. Onlara en güzel cevabı Cerrahpaşalı öğrenciler verdi ve maocuların konuşması kitlenin ezici oylarıyla reddedildi. Tüm ilericilerin, devrimcilerin başarıyla sürdürdükleri forum sonunda da kendi rezil sloganlarını atmaya çalışan Maocular öğrenci kitlesinin tepkisi ile susturuldular.

MC'NİN FAŞİST

Baştarafı Sayfa 8 de

«İşbirlikçi tekelci burjuvazi, gençliğin enerji ve atılganlığını iyi biliyor. Hele bu gücün işçi sınıfı ile bütünleşmesi onları ürkütmeye yetiyor. Birde şu konuya değinmemize izin veriniz : Biz geçmişten yeteri kadar ders aldık, onun doğrusunu aldık yanlışını attık. Eğer doğruyu alıp, yanlışı atmasaydık, maocuların ve diğer işçi sınıfına ters akımların bizi sürüklemek istedikleri macera ve provakasyon ortamına girerdik. Bundan ise zararlı çıkacak olan en başta biz olurduk» demişlerdir.

spor

AMATÖRLÜK VE AMATÖRLÜK RUHU

Günümüzde amatörlük sorunu, ilericiler tarafından bile tam bir açıklıkla kavranılmış değil. Çoğu kez amatörlükle kitle sporu özdeş tutulmaktadır. Bu yüzden «amatörlük ruhu ile mücadele» slogânı atılabilmekte. Böylesi bir durumda ise ilericiler, «olimpiyatlarda amatörlük ruhunun kalktığı» görüşünü ileri süren burjuva spor adamlarına yeterli yanıt verememektedirler. (Çünkü sosyalist ülke sporcularının özel olarak yetiştirildiğini iddia ediyorlar.)

Oysa, amatörlük sosyalist ülkelerde kitle sporuna yakından bağlı bir olgudur. Zaten başka bir seçenekte yoktur. Kapitalist ülkelerde ise böyle bir olgudan sözedilemez.

Amatörlük yine, kapitalist ülkelerde belli kişilerin —en azından yetenekli olanların— maddi bir karşılık almadan yaptıkları (gizli profesyoneller dışında) bir spor olayıdır. Örneğin Türkiye'de «gençlik ve spor klüplerinin sayısı -amatör ve profesyonel- yaklaşık 2000 civarındadır.» bu ise 60.000 civarında kişinin spor yapabildiği anlamına gelir. Bu da amatörlüğün kitle sporuyla özdeş olmamasının ayrı bir kanıtıdır.

Önemli bir konu da, kapitalist ülkelerin, sosyalist ülkeleri ve sporcularını karalamak için, «amatör ruhu içinde mücadele etmediklerini» (!) iddiasını yaymalarıdır. Sosyalist ülkelerin hayatın her alanında elde ettikleri başarı ve kazanımları karalayan kapitalist ülkeler, spor alanında da bu kampanyayı ince bir anti-komünizm propagandası ile yapmaktadırlar.

Kapitalist ülkeler «spor ağalarına» göre; soyalist ülkelerde sporcuların özel olarak, çok yüksek ücretlerle yetiştirildiklerini ve yarışmalarda «şampiyon» olmaya zorlandıkları iddia edilmektedir.

Amatörlük, ücretsiz ve zevk için spor yapan anlamında ele alınmamalıdır. Amatörlük tüm kitlelerin bilimsel yöntemlerle spor yapabilmesi şeklinde yorumlanmalıdır. Sosyalist ülkelerde amatörlük, kitle sporuyla birlikte ve bilimsel olarak ele alınır. Çünkü kitlelerin spor yapabilmeleri, amatörlüğü (ücretsiz ve zevk için spor anlamında) ve bilimselliği de içermektedir. Bu bilimsellik; antrenör, tesis, eğitim sorunlarının halledilmesi yanında beslenme, spor araç ve gereçleri, düzgün bir yaşantı vb. şeylerinde sağlanmasını gerektirmektedir. Yani, «ari ırkın üstünlüğünü kanıtlama» ya da «daha fazla kâr elde etme» gibi tekelci burjuvazinin ideolojisine uygun olmayan, kitlelerin istemleri doğrultusunda bir bilimsellik.

Bir insanın spor yapabilmesi için öncelikle sağlam bir vücuta sahip olması gerekir. Tıbbi ölçülerle hergün belli oranda kalori alması şarttır. Ayrıca gerekli iş şartları sağlanmalıdır.

Örneğin antreman süreleri, sporcuların güçlerine göre saptanmalı, çalıştıkları işyerlerinde ise kendilerine uygun ağırlık ve zamanda iş verilmelidir. Ayrıca aldıkları ücret, beslenme, dinlenme ve diğer gereksinimlerini karşılamalıdır.

İşte, sosyalist ülkelerde amatörlük böylesi bir bilimselliğe dayanır. Kapitalist ülkelerin «spor ağaları» sorunu ne denli çarpıtmaya çalışırlarsa çalışsınlar bu böyledir. Kapitalist ülkelerde «amatörlük ruhu içinde mücadele» sloganı atıldığında, bunun ardında kitle sporu amacı yatmaz. Onların anladıkları amatörlük; ücretsiz, zevk için spordur»

Kapitalist ülkelerde, spor adamları kendi başarısızlıklarını haklı göstermek için, sosyalist ülkeler sporcularının yüzbinlerce sporcu arasından seçildiğini itiraf etmekle beraber, öte yandan bu sporcuların engin başarılarını «bunlar amatör değil, profesyonel» diyerek karalamaya çalışmaları gülünçtür.

DÜNYA BARIŞ GÜÇLERİ FORUMUNUN TÜRKİYE'DEKİ YANKILARI

14 - 15 ve 16 Ocak tarihlerinde 115 ülkeden gelen 500 delegenin katılmasıyla, Dünya Barış Güçleri Forumu toplandı. Foruma, sosyalist, sosyal demokrat hristiyan demokrat gibi, ülkelerinin etkili siyasi partilerinin yanısıra ayrıca, uluslararası, dinî, ulusal ve kadın örgütlerin yüksek düzeydeki temsilcileri katıldı. Ülkelerindeki milyonlarca kişiyi temsil eden delegeler, yumuşamanın derinleştirilmesi ve pekiştirilmesi, barış içinde birarada yaşama ilkesinin yaşama geçirilmesi, yeni uluslararası ekonomik düzen, ulusal bağımsızlık ve kurtuluş, insanın demokratik hakları gibi yumuşamayı geri döndürülmez yapacak sorunları ele aldılar. Forum sırasında üzerinde fikir birliğine varılan görüşler bir bildiri ile kamuoyuna yansıtıldı.

Dünya Barış Güçleri Forumu Türkiye'nin ilerici çevrelerinde de geniş ilgi uyandırdı. Bir çok demokratik kuruluş, yazarlar, gazeteciler, Dünya Barış Güçleri Forumunun bağımsızlık, demokrasi, barış, özgürlük ve toplumsal ilerleme savaşımında yeni bir adım olduğunu dile getirdiler.

Bu konuyla ilgili olarak bir açıklama yapan DİSK Genel Sekreteri Mehmet Karaca(Dünya Barış Güçleri Forumunu desteklediklerini belirterek, şöyle dedi : «Emperyalist ve gerici güçleri gerilettiği için, toplumsal ilerleme yolunu açtığı için DİSK, barış, yumuşama ve genel silahsızlanma yolunda atılan tüm adımları desteklemektedir. Bu nedenle DİSK, 14, 15 ve 16 Ocak tarihlerinde Moskova'da toplanan Dünya Barış Güçleri Forumunu desteklemektedir. Çeşitli uluslar ve farklı siyasal güçlere ait partilerin, sendikaların, kadın ve gençlik örgütlerinin, din adamları ve parlamenterlerin, hukukçuların, katıldığı Dünya Barış Forumunun dünyada kalıcı ve sürekli bir barışın sağlanması için önemli kararlar alacağına inanmaktadır.»

DİSK'in siyasal yumuşamanın askeri yumuşama ile güçlendirilmesinin yanında olduğunu belirten Mehmet Karaca şöyle devam etti: «Bu nedenle DİSK, 42.5 milyar liralık Savunma bütçesinin öncelikle % 10 indirilmesini ve buradan sağlanacak kaynakların deprem fonuna, eğitim, sağlık, konut hizmetlerine ayrılmasını istemektedir.»

Foruma Türkiye'den çeşitli demokratik kurulus temsilcileri ve gazeteciler katıldılar. Bunların arasında Halkevleri Genel Başkanı Ahmet Yıldız ve gazeteci Adil Özkol da vardı. Politika gazetesindeki köşesinde bu konudaki görüşlerini dile getiren Adil Özkol : «Nükleer silahların ulaştığı dehşet verici boyutlar karşısında, barışın korunmasının insanlığın başlıca sorunlarından biri haline geldiğini» belirterek, barış isteyen tüm kuruluşların ve insanların bu konuda sürekli olarak işbirliği ve dayanışma içinde bulunmaları gerektiğini bildiriyordu. Bildiride yer alan ilkeleriyle Dünya Barış Güçleri Forumunun halkların yararına olduğunu belirten Adil Özkol, yumuşama ve barış için savaşımın emperyalizme karşı ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımı veren ülkeler için çok önemli olduğunu vurguluyordu.

R.Chandra

Mevcut yasalar, Türkiye ilerici gençliğinin böylesine önemli bir forumda yer almasını engelliyor. Ancak egemen burjuvazinin baskıları ilerici Türkiye gençliğinin barış ve toplumsal ilerleme savaşımına etkin bir şekilde katılmasının önüne geçemiyor. İlerici yurtsever Türkiye gençliği, ANTİ - EMPERYALİST DAYANIŞMA - BARIŞ VE ÖZGÜRLÜK beigisini kendine rehber ediniyor ve her yerde tüm gücüyle haykırıyor, haykıracaktır da...

DÜNYA BARIŞSEVER GÜÇLER FORUMU'NUN ORTAK BİLDİRİSİNİ ÖZET OLARAK YAYINLIYORUZ

YUMUŞAMA: ADİLANE VE SAĞLAM BARIŞA GİDEN YOL

Çeşitli kıtalardaki 115 ülkeden gelen 500 delege 14 - 15 Ocak tarihleri arasında Moskova'da toplanan Dünya Barışsever Güçler Forumu'nda uluslararası gerginliğin yumuşatılması, gerek dünya çapında, gerekse bölgesel çapta yumuşamanın korunmasını önleyecek, her türlü engelin kaldırılmasına ilişkin güncel sorunları görüştüler.

Ülkelerin etkin siyasi partilerinin yanısıra, uluslararası, dinsel ve ulusal örgütlerin üst düzeydeki yöneticileri Foruma katıldılar.

Forumda yumuşama kavramı, gelişim yoluna çıkan engellerin yenilmesi ve ayrıca yumuşama ve silahsızlanma, ulusal bağımsızlık ve kurtuluş, yeni uluslararası ekonomik düzen, insanın demokratik özgürlüğü ve hakları gibi zamanımızın önemli konuları görüşüldü.

Çeşitli görüşleri temsil eden parti, sendika, barışçı hareket, kadın, gençlik, bilim ve kültür örgütleri ivedi sorunlar üzerinde tam bir anlaşmaya vardılar.

Foruma katılanlar dünya kamuoyunun uluslararası sorunların çözümünde, barış ve ulusal bağımsızlık, yumuşamanın derinleştirilmesi için verilen savaşımda gittikçe daha etkin bir unsur haline geldiğini belirttiler.

Foruma katılanlar yumuşamanın pekiştirilmesinin ve evrensel bir nitelik kazanmasının yaşamsal önemini dile getirdiler. Yumuşama, tümüyle olmasa bile yeni bir nükleer savaş tehlikesini büyük ölçüde azaltmıştır. Nükleer bir nitelik kazanan çağımızda devletler arasındaki karşılıklı ilişkilerde en geçerli biricik ilke barış içinde birarada yaşamadır.

Ne var ki, silâhlanma, yumuşamanın hızını azaltmakla kalmayıp bu süreci zayıflatmak ve durdurmakla tehdit ediyor. Silahlanma yarışının kaçınılmazlığı ve silahsızlanmanın olanaksızlığı ve silah sayesinde gelişme gibi insanlığa ters düşen düşüncelere, silah dağları üzerinde yaşamak gibi tehlikeli alışkanlıklara karşı etkin bir şekilde karşı durmak gerekiyor. Bunun için vakit çok geç olmadan silahlanma yarışına son verilmesi gerekmektedir. Bu ise uluslararası ilişkilerde güç kullanılmasını önlemek, nükleer ve kitlesel imha silahlarının tümünün kullanılmasını olanaksız kılmak, bu silahların yayılmasını engellemek ve bu türden yeni ve daha tehikeli silah tiplerinin yapımını yasaklamak için çaba göstermek demektir. Silahlanma yarışını durdurmak demek tam ve genel bir silahsızlanmayı kastederek silahların ve silahlı kuvvetlerin azaltılmasına başlamak demektir.

Uluslararası gerginliğin giderilmesi süreci dünyamızın yiyecek, hammadde, enerji, ekoloji gibi en güncel sorunlarının çözümü, yararlı ekonomik, bilimsel ve kültürel işbirliğinin geliştirilmesi, bilimsel - teknolojik devrimin başarılarından tüm insanlığın yararlanabilmesi için elverişli koşulları yaratıyor.

Yumuşamanın gelişim ve istikrar süreci, halkların ulusal kurtuluş savaşımındaki zaferleri ve dışarıdan hiçbir girişim olmaksızın ülkelerinin bağımsız gelişim yolunu seçmeleri ile ilgili olarak egemenlik hakkının sağlanması, gelişmekte olan ülkelerin bağımsızlıklarının güçlendirilmesi ve yeni bir uluslararası ekonomik düzenin kurulması, tüm sömürgeci, ırkçı ve faşist rejimlerin ortadan kaldırılması için olanak sağlıyor.

Yumuşamanın gelişim ve istikrar süreci, toplumsal ilerlemenin ve ekonomik, toplumsal, yurttaşlık, politik kültürel, özgürlük ve insan haklarının tam olarak sağlanması, ırk, milliyet, din, dil ve cins gibi her türlü ayrıcalık çeşitlerinin ortadan kaldırılması için gereken koşulları hazırlıyor.

Barış için bu ana sorunların çözümlenmesi yumuşama için savaşım ile doğrudan bağlantılıdır. Yumuşama yolu, barış ve kalkınmaya giden biricik yoldur.

Ancak yumuşama yolunda ilerleme kendiliğinden gerçekleşemez. Amaca yönelik tutarlı ve kararlı eylemler, gerçekçi ve yapıcı girişimler gerekmektedir. Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı, son yıllarda imzalanan bir dizi ikili anlaşma ve yapılan hükümetler düzeyindeki görüşmeler bu yoldaki kazanımların en somut örnekleridir. Kolomboda yapılan Bloksuz ülkeler Konferansı yumuşama ve barış yolundaki savaşıma büyük katkıda bulunmuştur.

Foruma katılanlar aralarındaki işbirliğinin daha da geliştirilmesi ve sürdürülmesi ile ilgili olarak çeşitli seminerler ve sempozyumlar düzenlenmesine, araştırma gruplarının oluşturulmasına ve konferans ve benzeri ortak eylemlerin örgütlenmesine karar verdiler.

Forum tüm siyasi partilere, örgüt ve hareketlere, barışsever güçlere silahlanma yarışına son verilmesi, savaşa engel olunması ve ivedi bir önem taşıyan «yumuşamanın geri çevrilemez» bir nitelik kazanabilmesi görevinin başarılabilmesi için yapılan tüm güncel girişimlere katılma çağrısında bulundular.

KISA DÜNYA HABERLERİ

MISIR İŞÇİ SINIFININ ÖRGÜTLÜ SAVAŞIMI SİNDİRİLEMEZ!

Önceki hafta Mısır'da hükümetin gıda maddelerine yaptığı zamları protesto etmek amacıyla çıkan olaylarda 79 kişi öldü, yüzlerce kişi yaralandı.

Sırtını iyiden iyiye Amerikan emperyalizmine dayayan Sedat rejimi emekçi halk kesimlerinin Mısır işçi sınıfı öncülüğündeki tepkisi karşısında zamları geri almak zorunda kaldı. Bu arada Mısır işçi sınıfının örgütlü savaşımının bir sonucu olan gösteriler kanla, ateşle bastırıldı. Hemen ardından da öğrencilerin siyasî düşünce özgürlüklerinin yasaklanması, grev yapanların ve gösterilere katılanların ömür boyu hapis cezasına çarptırılması gibi önlemler yürürlüğe kondu.

Amerikan emperyalizmi, güdümündeki Sedat rejimini daha olaylar soğumadan ödüllendiriyor. Yeni Başkan Carter Mısır'a 500 milyon dolar yardım yapılacağını açıkladı... Ancak şurası iyi bilinmelidir ki Mısır emekçi halkının işçi sınıfı öncülüğündeki barış özgürlük ve toplumsal ilerleme savaşımı kanla, ateşle ve Amerikan doları ile sona erdirilemez..

SOSYALİST ÜLKELER İLE, ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI VEREN ÜLKELERİN YENİ BİR DAYANIŞMASI...

Sosyalist ülkeler ile ulusal kurtuluş savaşlarından galip çıkmış, yeni bir toplum inşa etmekte olan ülkeler arasında ekonomik, toplumsal ve kültürel işbirliği gün ve gün güçleniyor. Bunun en son örneği olarak, Moskova'daki Patris Lumumba Halkların Dostluğu Üniversitesi bu öğrenim kuruluşunda okumak isteyenlerin dilekçelerini kabul etmeye başladı. Nijerya, Sierra - Leone, Hindistan, Sri - lanka, Irak ve Latin - Amerika ülkelerinden müracaatlar var.

1977 yılında üniversiteye çeşitli ırk, milliyet ve dine mensup 600 öğrenci kabul edilecek. 1960 yılında açılan bu öğrenim kurumunda gençler matematik, mühendislik, doktorluk, tarım uzmanlığı gibi konularda öğrenim görebiliyorlar. Öğrencilere burs veriliyor, yurtlarda kalmaları sağlanıyor.

RODEZYA : EMPERYALİSTLERİN YENİ MANEVRASI

Irkçılığa ve partheid'e karşı savaşım veren Zimbabwe halkının savaşımını geriletmek için emperyalizm yeni yeni oyunlara başvuruyor. Zimbabwe halkının örgütlü savaşımının zaferini geciktirmek için emperyalist kuklası iki kabile başkanına Yeni Rodezya Partisini kurdurdu. Böylece İan Smith rejimi çoğunlukla ilişkilerini sürdürmüş gibi görünmek istiyor. Ancak Zimbabwe halkı bu oyunlara gelmeden ırkçılığa karşı, ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımını zafere ulaştırmak için canla başla çalışıyor.

YUNANİSTAN'DA ÖĞRENCİ TEMSİLCİLİKLERİ SEÇİMİ

Yunanistan'daki öğrenci temsilciliği se;imlerini Komünist Gençlik Örgütü (KNE) ye bağlı gençler büyük bir oy çoğunluğuyle kazandılar. Buna karşın maocular tam anlamıyla bir hezimete uğradılar.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK
Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

Sahibi : Serter ERSİN
Sorumlu yönetmen : Bahattin SEVEN

Yönetim yeri : Başmusahip sok. No. 3 Daire: 1 Cağaloğlu / İst.
Yazışma adresi : P.K. 914 Sirkeci / İstanbul

BÜROLAR

AKDENİZ : İnönü Cad. Kızılay İşhanı arkası Özkan Ap. No. 5 Kat: 3 ADANA
ANKARA : Rüzgârlı Sok. Fazilet Han Kat: 4 No: 414 ULUS
DİYARBAKIR : Gazi Cad. Eğili İşhanı No. 307 Kat: 3
EDİRNE : Vilayet Pasajı Kat: 2
GAZİANTEP : Çukur Mah. Çukur Oba Sok. No. 23
İZMİR : Halimağa Çarşısı 863. Sok. Küçükçerçioğlu İşhanı No. 1 - 2 KONAK

ABONE KOŞULLARI :
6 Aylık : 25 T.L.
1 Yıllık : 50 T.L.
Yurtdışı iki katıdır.

DİZGİ : Özal Matbaası
BASKI : Özakın Matbaası
Son baskı tarihi : 12.2.1977